

Μάνου Δανέζη Στράτου Θεοδοσίου
Καθηγητῶν Ἀστροφυσικῆς
τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

Ἀστρολογία

Θρησκεία ἢ Ἐπιστήμη;

Ἐκδόσεις Ἀποστολικῆς Διακονίας
ΕΚΔΟΣΗ Β΄

© Ἀποστολικὴ Διακονία
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
Ἰασίου 1 11521 Ἀθήνα
τηλ. 7228008, fax 7238149
Ἐκδοση Α΄ 1994 Ἐκδοση Β΄ 1998
ΚΑ. 99.08.027
ISBN 960-315-121-1

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Πρόλογος Αποστολικῆς Διακονίας
- Ἐκ βαθέων

- ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ
  1. Ἐπιστημονικὸ φαινόμενο
  2. Τὸ πρόβλημα τοῦ ἐννοιολογικοῦ περιεχομένου
  3. Ἐπιστημονικὴ πρόβλεψη
  4. Προφητεία
  5. Πέρα ἀπὸ τὴν ἐπιστημονικὴ γνώση
  6. Κάποιες τελικὲς σκέψεις

- ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΑ: ΘΡΗΣΚΕΙΑ ἢ ΕΠΙΣΤΗΜΗ;
ΣΥΝΤΟΜΗ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ
  - α) Στὴν ἀρχαία Βαβυλώνα
  - β) Ἡ συμβολὴ τῆς Ῥωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας
  - γ) Ἀστρολογία καὶ ἀποκρυφισμός

- ΤΟ ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΚΟ ΚΟΣΜΟΕΙΔΩΛΟ
  1. Τί εἶναι, τελικά, ἡ Ἀστρολογία;
  2. Τὸ μοντέλο τοῦ ἀστρολογικοῦ κόσμου
- Τὸ μεγάλο ἐρώτημα
- Μιὰ προσωπικὴ ἔκκληση

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ποιός θα μπορούσε να φαντασθῆι ὅτι στὸ λυκόφως τοῦ 20οῦ αἰῶνος, ὁ καυχώμενος γιὰ τὴ μόρφωση τοῦ ἄνθρωπος, θὰ ἔφθανε στὸ θλιβερὸ σημεῖο νὰ ἐπιστρέψῃ σὲ παλαιῆς μορφῆς προλήψεων καὶ δεισιδαιμονιῶν!

Γιατί, τί ἄλλο φανερῶνει καὶ τὸ γεγονός, ὅτι ἓνας σημαντικὸς ἀριθμὸς ἀνθρώπων καταφεύγει γιὰ στήριγμα στοὺς ἀστρολόγους, ἢ ἐξαρτᾶ τὸ «πῶς θὰ πάει ἡ μέρα του» ἀπὸ τὴν πρόβλεψη τοῦ ὠροσκοπίου πού δημοσιεύεται σὲ ὅλες σχεδὸν τὶς ἑφημερίδες καὶ τὰ περιοδικὰ καὶ ἐκπέμπεται ἀπὸ ἀρκετοὺς ραδιοτηλεοπτικοὺς σταθμούς;

Κι ἂς μὴ νομισθῆι ὅτι ἐπιρρεπεῖς στὴν ἀστρολογία καὶ τὰ ὠροσκόπια εἶναι οἱ μικρῆς μορφώσεως. Ἐπιστημονικῆς ἔρευνας, στὴν Ἑλλάδα καὶ ἀλλοῦ, ἔχουν καταδείξει ὅτι ἡ ἀστρολογία, ὁ ἀποκρυφισμὸς, ἡ παραψυχολογία κλπ. ἔχουν μπεῖ «στὰ σαλόνια καὶ τοὺς κοσμικοὺς κύκλους, στὰ καλλιτεχνικὰ παρασκήνια, στοὺς χώρους τῆς μόδας, στὰ γραφεῖα μικρῶν καὶ μεγάλων ἰδιωτικῶν καὶ δημοσίων ἐπιχειρήσεων, ἀκόμα καὶ στὰ Κοινοβούλια καὶ τὰ γραφεῖα ὑψηλὰ ἴσταμένων».

Γιὰ παράδειγμα, τὸ 40% τῶν Γάλλων πιστεύουν ὅτι ὁ χαρακτήρας τοῦ ἀνθρώπου ἐπηρεάζεται ἀπὸ τὸν ἀστερισμὸ τοῦ ζῳδίου στὸ ὁποῖο γεννήθηκε, ἐνῶ στὴν Ἑλλάδα σύμφωνα μὲ ἔρευνα τῆς ICAP: 14% τοῦ πληθυσμοῦ μελετᾶ τὴ στήλη τοῦ «Ὁροσκοπίου» ἐπειδὴ πιστεύει στὰ ζῳδία, 33% ἔτσι «γιὰ πλάκα», ἐνῶ ἓνα μεγαλύτερο ποσοστὸ, τὸ 55,6% τῶν Ἑλλήνων πιστεύουν, ὅτι ὑπάρχουν ἄνθρωποι πού μποροῦν νὰ προβλέψουν τὰ μέλλοντα (ἄνδρες 50%, γυναῖκες 61%)! Τὰ παραπάνω δείχνουν ὅτι ἡ κατάστασις εἶναι πλέον ἀνησυχητικῆ.

Ἡ Αποστολικὴ Διακονία ἀποφάσισε νὰ ἐκδώσῃ τὴν παροῦσα μελέτη τῶν Ἐπικ. Καθηγητῶν τῆς Ἀστροφυσικῆς κυρίων Μ. Δανέζη καὶ Σ. Θεοδοσίου, μὲ σκοπὸ νὰ πάρουν οἱ ἀναγνώστες ἐπιστημονικὴ ἀπάντησις στὸ ἐρώτημα ἂν ἡ Ἀστρολογία εἶναι θρησκεία ἢ ἐπιστήμη. Μὲ τὴν εὐκαιρία, ὅμως, αὐτὴ ἐπιθυμοῦμε νὰ ἀναφερθῆι καὶ ἡ ἀποψη τῆς Ἐκκλησίας μας πάνω στὸ θέμα:

Στὴν Ἁγία Γραφή ἡ Ἀστρολογία χαρακτηρίζεται ἀπάτη καὶ εἰδωλολατρεία. Καταδικάζεται ἀπὸ τοὺς ἀπεσταλμένους τοῦ Θεοῦ, τοὺς Προφῆτες, καὶ ἀπὸ διατάξεις τοῦ Νόμου. Συνιστᾶται στοὺς πιστοὺς νὰ μὴ καταφεύγουν σ' αὐτήν, ἐνῶ θεωρεῖται μίαισμα γιὰ

τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Θεοῦ (Λευιτ. ιθ' 26, 31· κ' 6, 27. Ἐξοδος κβ' 18. Ἦσ. κ' 19, μζ' 11-15). Ἀλλὰ καὶ στὴν Ἱερὰ Παράδοση τῆς Ἐκκλησίας μας ὑπάρχουν πολλὲς μαρτυρίες ποὺ καταδικάζουν τὴν Ἀστρολογία. Αὐστηρὰ τοποθετοῦνται ἀπέναντί της ἡ «Διδαχὴ τῶν Δώδεκα Ἀποστόλων», οἱ ἅγιοι Κύριλλος Ἱεροσολύμων, Κυρήνης Συνέσιος, Ἀλεξανδρείας Εὐσέβιος, Ἰωάννης Χρυσόστομος, Γρηγόριος Θεολόγος, Γρηγόριος Νύσσης κ.ἄ.

Εἶναι χαρακτηριστικά, μάλιστα, ὅσα γράφει ὁ μέγας δογματικὸς θεολόγος καὶ ἅγιος, Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός: «Οἱ εἰδωλόατροι παραδέχονται ὅτι μὲ τὴν ἀνατολὴ καὶ τὴ δύση καὶ τὴ σύγκρουση τῶν ἀστεριῶν αὐτῶν, τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης, καθορίζονται ἡ ζωὴ καὶ οἱ πράξεις μας· μὲ αὐτὰ καταγίνεται ἡ ἀστρολογία Ἐμεῖς ὅμως οἱ χριστιανοὶ παραδεχόμεστε ὅτι ἀπ' αὐτὰ διαμορφώνονται καιρικὲς καταστάσεις, ἡ βροχὴ καὶ ἡ ἀνοβρία, τὸ κρῦο καὶ ἡ ζέστη, ἡ ὑγρασία καὶ ἡ ξηρασία καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ τὰ παρόμοια, ἀλλὰ μὲ κανένα λόγο οἱ πράξεις μας· γιατί ἐμεῖς, ἐπειδὴ γίναμε αὐτεξούσιοι ἀπὸ τὸ Δημιουργό, εἴμαστε κύριοι σ' αὐτές. Ἄν λοιπὸν ἀπὸ τὴν κίνησι τῶν ἀστεριῶν κάνουμε τὰ πάντα, κατ' ἀνάγκην κάνουμε αὐτὸ ποὺ κάνουμε καὶ αὐτὸ ποὺ γίνεται κατ' ἀνάγκην οὔτε ἀρετὴ οὔτε κακία εἶναι. Καὶ ἂν οὔτε ἀρετὴ οὔτε κακία ἔχουμε, δὲν εἴμαστε ἄξιοι οὔτε γιὰ τοὺς ἐπαίνους καὶ τὰ στεφάνια, οὔτε γιὰ τὶς κατηγορίες ἢ τὶς τιμωρίες· ἐπιπλέον θὰ βρεθεῖ καὶ ὁ Θεὸς ἄδικος, δίνοντας σὲ ἄλλους ἀγαθὰ καὶ σὲ ἄλλους θλίψεις. Ἀλλὰ ἀκόμα οὔτε ὁ Θεὸς θὰ κυβερνᾷ οὔτε θὰ προνοεῖ γιὰ τὰ κτίσματά του, ἂν τὰ πάντα κατ' ἀνάγκην ἄγονται καὶ φέρονται. Ἐπίσης καὶ ἡ λογικὴ θὰ μᾶς ἦταν περιττὴ- ἀφοῦ δὲν εἴμαστε κύριοι καμιαῶς πράξεως, σκεφτόμαστε περιττά. Τὸ λογικὸ πάντως μᾶς ἔχει δοθεῖ γιὰ τὴ σκέψι- κατὰ συνέπεια κάθε λογικὸ ὄν εἶναι καὶ αὐτεξούσιο». Ἀλλὰ καὶ συνοδικὰ (61ος κανόνας τῆς ΣΤ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου) καταδικάζονται ἐκεῖνοι ποὺ προστρέχουν στοὺς ἀστρολόγους. Ἡ πράξι τους αὐτὴ θεωρεῖται συνεργασία μὲ τοὺς δαίμονες καὶ τοὺς ἐπιβάλλεται ἀπαγόρευσι τῆς θείας κοινωνίας γιὰ ἕξι χρόνια, ἐνῶ ὅσοι παραμένουν ἀμετανόητοι καὶ συνεχίζουν νὰ ἐξαρτοῦν τὴ ζωὴ τους ἀπὸ τὴν κίνησι τῶν ἀστρων καὶ τὶς προβλέψεις τῶν ἀστρολόγων, ἀποκόπτονται ἀπὸ τὸ ἐκκλησιαστικὸ Σῶμα. Χρέος, λοιπόν, κάθε σοβαροῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ πιστοῦ χριστιανοῦ εἶναι νὰ ἐμπιστεύεται τὴ ζωὴ καὶ τὸ μέλλον του στὴν Πρόνοια τοῦ ἀγαθοῦ καὶ παντοδύναμου Θεοῦ καὶ νὰ ἀγωνίζεται γιὰ τὴ διαμόρφωσί τους κατὰ τὸ θέλημά Του κι ὄχι νὰ καταφεύγει στὴν ἀπάτη τῆς Ἀστρολογίας.

Ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία

ΕΚ ΒΑΘΕΩΝ

Όταν πριν αρκετούς μήνες προσκληθήκαμε από τον Ραδιοφωνικό Σταθμό της Εκκλησίας της Ελλάδος, προκειμένου να εκφράσουμε, σαν αστρονόμοι, την άποψή μας πάνω στο θέμα της Αστρολογίας, είναι αλήθεια ότι αισθανθήκαμε να μας κατακλύζει το τεράστιο δέος του άπολογητή.

Η αίσθηση αυτή δεν πήγαζε από την συνειδητοποίηση της άγνοιας ενός θέματος, όπως αυτό της Αστρολογίας, που εν τέλει δεν έχει καμιά ουσιαστική σχέση με το αντικείμενο της Επιστήμης μας. Αντίθετα, έχοντας ασχοληθεί πέραν της 20ετίας με την επιστημονική αναζήτηση της αλήθειας του έφηρμοσμένου, αλλά και φιλοσοφικού, υπόβαθρου της Αστρολογίας, αναρωτιόμαστε αν είχαμε ακόμα την κοινωνική, επιστημονική και φιλοσοφική ωριμότητα, προκειμένου να εκφράσουμε τη γνώση και τις σκέψεις μας πάνω στο τεράστιο αυτό θέμα, με πνεύμα σύνεσης, επιστημονικής ακρίβειας και δικαιοσύνης, μακριά από ανθρώπινες ή κοινωνικές προκαταλήψεις, οι οποίες θα μπορούσαν να επηρεάσουν την τελική κατάληξη των σκέψεών μας.

Κατά τη διάρκεια δυο συζητήσεων, που τελικά έγιναν στο Ραδιοφωνικό Σταθμό της Εκκλησίας της Ελλάδος, αποφασίσαμε να αναφερθούμε, σε μια άγνωστη στο πλατύ κοινό πτυχή της Αστρολογίας, την «Εσωτερική Αστρολογία», ή οποία αποτελεί τη φιλοσοφική και «επιστημονική», κατά κάποιον τρόπο, βάση των αστρολογικών απόψεων. Την επιλογή κάναμε επειδή πιστεύουμε ότι αυτή ακριβώς ή περιοχή, ή οποία δεν αναφέρεται, ή αποκρύπτεται, από την Αστρολογία, αποτελεί τη βάση των τεράστιων προβλημάτων, τα οποία ερεθίζουν την επιστημονική αλλά και την ανθρώπινη περιέργεια, οδηγώντας το πλατύ κοινό σε έσφαλμένα, πολλές φορές, συμπεράσματα.

Τις βασικές μας αυτές σκέψεις, αλλά και την επισήμανση του άγνωστου, σχεδόν, αυτού θέματος, αποφασίσαμε να καταγράψουμε, εν συντομία, στις λίγες αυτές σελίδες, όταν αυτό μας ζητήθηκε από τον Διευθυντή Εκδόσεων της Αποστολικής Διακονίας.

Διατυπώνοντας αυτές τις σκέψεις μας είναι γεγονός, ότι προσπαθήσαμε, αν και μεγαλωμένοι με τα νόματα της Ορθοδοξίας, να σταθούμε έξω από θρησκευτικά και κοινωνικά δόγματα,

ύπηρετώντας άπλά κι άληθινά μόνο τήν έπιστημονική άλήθεια και δεοντολογία. Με τον τρόπο αυτόν, πιστεύουμε, ότι ο λόγος και ή γραφή μας μπορεί να γίνει αποδεκτή από το σύνολο των συνανθρώπων μας, άσχέτως θρησκευτικών ή κοινωνικών διαφοροποιήσεων.

Ένα δεύτερο σημείο στο οποίο θα πρέπει να σταθοῦμε και να εξηγήσουμε σ' αυτούς που θα διαβάσουν τις σκέψεις μας είναι ο σκοπός, ο τελικός δηλαδή στόχος που θέλουμε να υπηρετήσουμε. Όπως θα γίνει έλπίζουμε σαφές, μετά τήν ανάγνωση των έπόμενων σελίδων, δεν θέλουμε ν' αποδείξουμε τίποτα, ούτε θέλουμε να πείσουμε κανέναν για τίποτα. Αυτό που προσπαθοῦμε να κάνουμε είναι, να φέρουμε στο φώς τής δημοσιότητας, άγνωστες σε πολλούς πτυχές και παραμέτρους του θέματος «Αστρολογία», οί όποιες θα μπορούσαν να οδηγήσουν κάθε άναγνώστη μας σε μιá πιό άληθινή και σαφή αντιμετώπιση του θέματος.

Έλπίζουμε ότι σταθήκαμε συνεπείς στον στόχο μας και πειστικοί στο λόγο μας.

Οί συγγραφείς

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ

1. Έπιστημονικό φαινόμενο

Πριν οδηγήσουμε τήν αναζήτησή μας στην καρδιά του θέματός μας, ίσως είναι καλό να δοθούν κάποιες άπαντήσεις, πάνω σε μιá σειρά έρωτημάτων, που σχεδόν πάντα γεννώνται στη σκέψη του κοινού κατά τή διάρκεια συζητήσεων, ανάμεσα σε έπιστήμονες αστρονόμους και αστρολόγους.

Το πρώτο από τά έρωτήματα που χαράζουν τήν σκέψη είναι: «Πότε ένα φαινόμενο μπορεί να θεωρηθεί έπιστημονικό;». Σύμφωνα με τήν επικρατούσα έπιστημονική άποψη ένα φαινόμενο καταχωρείται σαν έπιστημονικό αν πληροί τους 3 πιό κάτω όρους:

α) Υπακούει σε συγκεκριμένους, γνωστούς και έπιστημονικά έκφρασμένους φυσικούς νόμους.

β) Είναι γνωστές οί φυσικές συνθήκες κάτω από τις όποιες το φαινόμενο αυτό δημιουργείται και εξελίσσεται, και τέλος

γ) Τὸ φαινόμενο αὐτὸ μπορεῖ ν' ἀναπαραχθεῖ κατὰ βούληση, ἀνεξαρτήτως τόπου καὶ χρόνου, ἂν ἐξασφαλισθοῦν οἱ ἀναγκαῖες φυσικὲς συνθήκες.

2. Τὸ πρόβλημα τοῦ ἐννοιολογικοῦ περιεχομένου

Μὲ βάση τοὺς τρεῖς προηγούμενους ὅρους, ἔχουν καταχωρηθεῖ σὰν ἐπιστημονικὰ διάφορα φυσικὰ φαινόμενα (ὁ ἠλεκτρισμός, ὁ μαγνητισμός, ἡ ἐνέργεια) καὶ ἔχει γεννηθεῖ ἓνα πλῆθος παράγωγων λέξεων, οἱ ὁποῖες ἔχοντας μία συγκεκριμένη σημασία τὰ περιγράφουν.

Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ γεννήθηκε ἡ ἐπιστημονικὴ ὁρολογία, δηλαδή ἓνα σύνολο λέξεων-ὄρων, οἱ ὁποῖες ἔχοντας ἓνα σαφὲς ἐννοιολογικὸ περιεχόμενο, περιγράφουν ἐπακριβῶς συγκεκριμένες φυσικὲς καταστάσεις ἢ ἐκφράσεις τῶν ἐπιστημονικῶν φαινομένων, ἢ τῶν ἀποτελεσμάτων τους.

Ἐνα ἀπὸ τὰ βασικὰ προβλήματα ποὺ δυσχεραίνει τὴ συζήτηση μεταξύ ἀστρολόγων καὶ ἐπιστημόνων, ὁποιουδήποτε κλάδου, εἶναι τὸ ὅτι οἱ ἀστρολόγοι δανερίζονται καὶ χρησιμοποιοῦν τὴν ἐπιστημονικὴ ὁρολογία, ἀφαιρώντας τῆς ὅμως τὸ ἐννοιολογικὸ περιεχόμενο.

Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἡ Ἀστρολογία χρησιμοποιεῖ γιὰ λόγους ἐντυπωσιασμοῦ ἢ ἄγνοιας, ἐπιστημονικοὺς ὅρους, προκειμένου νὰ ἐκφράσει ἔννοιες ἢ φαινόμενα ἄσχετα μ' ἑκεῖνα ποὺ οἱ ὄροι αὐτοὶ ἔχει συμφωνηθεῖ, ἀπὸ τὴν ἐπιστημονικὴ κοινότητα, νὰ ἐκφράζουν.

Ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς ἐπιπόλαιας χρήσης ἐπιστημονικῶν ὄρων, προκειμένου νὰ περιγραφοῦν καταστάσεις διαφορετικὲς ἀπὸ ἐκεῖνες τίς ὁποῖες οἱ ὄροι αὐτοὶ ἐκφράζουν, εἶναι, ἡ Ἀστρολογία νὰ ἀποκτᾷ μιὰ πλαστὴ γλωσσικὴ ἐπιστημονικοφάνεια. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸν ἡ Ἀστρολογία ἔχει τὴ δυνατότητα νὰ πείθει ἐκείνους ποὺ δὲν ἀσχολοῦνται μὲ τίς φυσικὲς ἐπιστῆμες, ὅτι ἀποτελεῖ κομμάτι τῆς ἐπιστήμης.

Ὡς ἐκ τούτου, οἱ ἀναγνώστες ἀστρολογικῶν κειμένων πρέπει νὰ εἶναι ἐξ ἀρχῆς σχεδὸν σίγουροι ὅτι, ἂν συναντήσουν ἐπιστημονικοὺς ὄρους ὅπως, ἠλεκτρισμός, ἠλεκτρισμένο, μαγνητισμός, μαγνητισμένο, ἀκτινοβολία, ἐνέργεια, κραδασμὸς κ.λπ., οἱ ὄροι αὐτοὶ δὲν περιγράφουν φυσικὲς ἐπιστημονικὰ καταστάσεις, ἀλλὰ ἄλλες, ἀγνώστου δομῆς καὶ προέλευσης.

Τὸ γεγονός αὐτὸ εἶναι ἓνα ἀκόμα στοιχεῖο πὺ κάνει ἐξ ἀρχῆς ἀδύνατη τὴ συζήτηση μεταξὺ ἐπιστημόνων καὶ ἀστρολόγων, ἐφόσον δὲν ὑπάρχει μιὰ κοινὰ ἀποδεκτὴ ὁρολογία-γλώσσα, μέσω τῆς ὁποίας θὰ γίνεῖ δυνατὴ ἡ νοητικὴ ἀνθρώπινη ἐπικοινωνία.

3. Ἐπιστημονικὴ πρόβλεψη

Μετὰ ὅλα τὰ προηγούμενα, μποροῦμε νὰ κάνουμε μιὰ πρώτη διάκριση ἀνάμεσα στὶς ἔννοιες «ἐπιστημονικὴ πρόβλεψη» καὶ «προφητεία».

Σὰν ἐπιστημονικὴ πρόβλεψη θεωροῦμε τὴν προαναγγελία ἢ τὴν ἀναμονὴ κάποιου φαινομένου ἢ γεγονότος, ἢ ὁποία ἀποτελεῖ ἀπόρροια τῆς σαφοῦς γνώσης, τῶν φυσικῶν αἰτίων καὶ συνθηκῶν πὺ συντελοῦν στὴν γέννηση, τὴν ἐξέλιξη ἢ τὴν περιοδικὴ ἐπανάληψη τοῦ φαινομένου αὐτοῦ. Ἡ ἔννοια τῆς ἐπιστημονικῆς πρόβλεψης, εἶναι στενὰ συνδεδεμένη μὲ τὴν ἔννοια τῆς ἐπιστημονικῆς ἀπόδειξης.

Ἀποδεικνύω ἐπιστημονικὰ σημαίνει, ἀνακαλύπτω τοὺς νόμους τῆς φύσης πὺ ὁδηγοῦν τὰ φαινόμενα νὰ δροῦν ἔτσι καὶ ὄχι ἀλλιῶς. Σημαίνει, ὅτι μπορῶ νὰ περιγράψω τοὺς νόμους αὐτοὺς μαθηματικὰ ἢ φυσικὰ, καὶ μέσα ἀπὸ τὴ βαθειὰ γνώση τῶν ἐπαναλαμβανόμενων ρυθμῶν ἐξέλιξής τους, ὅτι μπορῶ νὰ προβλέπω τὴν ἐκάστοτε ἔκφραση τοὺς μέσα στὸ χῶρο καὶ τὸ χρόνο.

4. Προφητεία

Ὡς προφητεία, θεωροῦμε τὴν προσπάθεια πρόβλεψης γεγονότων ἢ φαινομένων, χωρὶς νὰ δίνεται συγχρόνως καμιά ἐπιστημονικὴ ἐξήγηση τῶν αἰτίων ἢ συνθηκῶν, ἀπὸ τίς ὁποῖες συνάγεται αὐτὸ τὸ εἶδος τῆς πρόβλεψης.

Στὶς περισσότερες περιπτώσεις, ἡ προφητεία εἶναι ἀπόρροια μεταφυσικῶν, ἀποκρυφιστικῶν, ἢ θρησκευτικῶν δογμάτων, ἢ ἀλήθεια τῶν ὁποίων ἔχει σχέση μὲ κάποιο εἶδος θρησκευτικῆς, ἢ μεταφυσικῆς πίστεως, γεγονός πὺ εἶναι ἀναφαίρετο δικαίωμα καὶ ψυχικὴ ἀνάγκη τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ δυνατότητα ὑπαρξῆς προφητειῶν εἶναι ἀποδεκτὴ φιλοσοφικά, ἐφόσον πέρα ἀπὸ κάθε ἐπιστημονικὴ ἀναζήτηση, ὑπάρχει ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος δὲν ἐπιδέχεται καμιά ἐπιστημονικὴ ἐπεξεργασία ἢ διερεύνηση. Ὁ Θεός γιὰ ὅλους τοὺς πολιτισμούς, ἀποτελεῖ φύση καὶ ἔννοια ὑπέρολογη καὶ μεταφυσικὴ, τὴν ὁποία τείνουμε νὰ

προσεγγίσουμε μέσω προσωπικῶν ψυχικῶν καὶ συναισθηματικῶν κριτηρίων, τὰ ὁποῖα δὲν ὑπόκεινται σὲ ὑπαρκτοὺς ἐπιστημονικοὺς κανόνες.

Παρ' ὅλα τὰ προηγούμενα, πολλές φορές κατὰ τὴ διάρκεια τῶν αἰώνων, ὑπῆρξαν περιπτώσεις ταύτισης τῶν ἐννοιῶν τῆς «ἐπιστημονικῆς πρόβλεψης» καὶ τῆς «προφητείας».

Ἡ ταύτιση αὐτή, ὅποτε συναντᾶται, ὀφείλεται κυρίως ἀπὸς παρακάτω δυὸ παράγοντες:

α) Σὰν πρῶτο παράγοντα μποροῦμε νὰ διακρίνουμε τὴν ἐπιστημονικὴ ἢ κοινωνικὴ σκοπιμότητα τῆς περιόδου.

Χαρακτηριστικὸ παράδειγμα ἀποτελεῖ ἡ πρόβλεψη τῶν ἡλιακῶν καὶ σεληνιακῶν ἐκλείψεων ἀπὸ τοὺς Βαβυλωνίους καὶ Αἰγυπτίους ἱερεῖς. Οἱ προβλέψεις αὐτῶν τῶν γεγονότων, ὅσον ἀφορᾷ στοὺς ἀστρονόμους - ἱερεῖς, ἦταν ἐπιστημονικές, ἐφόσον ἦταν γνωστὰ τὰ φυσικὰ αἷτια καὶ οἱ νόμοι τοῦ ἐπαναλαμβανόμενου κύκλου τῶν φαινομένων αὐτῶν.

Ἡ προαναγγελία ὅμως τῶν ἐκλείψεων, ὅσον ἀφορᾷ τὸ λαό, ὁ ὁποῖος ἀγνοοῦσε τὰ αἷτια καὶ τοὺς νόμους τους, φάνταζε ὡς προφητεία. Λόγω τοῦ γεγονότος αὐτοῦ, οἱ ἐκλείψεις ἀποτελοῦσαν γιὰ τὶς μάζες, ὑπερφυσικὲς ἐκφράσεις τῆς βούλησης τῶν ἐκάστοτε θεῶν τους.

β) Ἐνας δεύτερος παράγοντας ὑπῆρξε ἡ ἀνθρώπινη ἐπιπολαιότητα. Στὴν περίπτωση αὐτή, ἡ σύγχυση τῶν ἐννοιῶν ἔχει σὰν στόχο, τὴν ἀνάδειξη κάποιων ἀμφιλεγόμενων ἀπόψεων, προκειμένου αὐτὲς νὰ γίνουν ἀποδεκτὲς ἀπὸ τὸ εὐρὸ κοινό. Ἡ ἐπιπολαιότητα αὐτὴ μετατρέπεται σὲ ἐγκληματικὴ σκοπιμότητα, ἂν μέσω αὐτῆς τῆς ταύτισης ἐπιχειρεῖται ἡ ἐσκεμμένη παραπλάνηση τοῦ κοινοῦ, μὲ ἀπώτερο στόχο τὴ δόξα ἢ τὸν ἀνθρώπινο πλοῦτο.

Ὅσον ἀφορᾷ στὴν Ἀστρολογία, οἱ στόχοι τοὺς ὁποῖους ὑπηρετεῖ ἡ ἐσκεμμένη ταύτιση τῶν ἐννοιῶν «ἐπιστημονικὴ πρόβλεψη» καὶ «προφητεία», καθὼς καὶ ἡ χρησιμοποίηση ἐπιστημονικῶν ὄρων χωρὶς τὸ ἐννοιολογικὸ τους περιεχόμενο, ποικίλουν ἀνάλογα μὲ τὴν ἐποχή.

5. Πέρα ἀπὸ τὴν ἐπιστημονικὴ γνώση

Πέρα ὅμως ἀπὸ τὰ θέματα γνώσης, ἡ ἔννοια ἐπιστήμη συμπεριλαμβάνει ἕνα σύνολο κανόνων ἠθους, τοὺς ὁποῖους ὁ

ἐπιστήμονας πρέπει νὰ ἀποδέχεται καὶ νὰ ἐφαρμόζει. Ἀπὸ τοὺς κανόνες αὐτοὺς διακρίνουμε τρεῖς, τοὺς πιὸ σημαντικούς:

α) Τὴν ἐπίγνωση τῆς δυνατότητας σφάλματος. Εἶναι σὲ ὅλους γνωστὸ ὅτι ἡ ἐπιστημονικὴ ἔρευνα, ὅπως τὴν ὀριοθετήσαμε στὰ προηγούμενα, ἔχει ζωὴ μόλις 300 περίπου ἐτῶν.

Ἡ μικρὴ αὐτὴ ζωὴ τῆς ἀποδεικτικῆς ἐπιστημονικῆς σκέψης, ἔχει πείσει τοὺς ἐπιστήμονες ὅτι αὐτὰ πού δὲν γνωρίζουν, γύρω ἀπὸ τοὺς φυσικοὺς νόμους καὶ τὰ συμπαντικὰ γεγονότα, εἶναι ἀπείρως περισσότερα ἀπὸ αὐτὰ πού γνωρίζουν. Ὅμως καὶ γι' αὐτὰ ἀκόμα τὰ γεγονότα ἢ φαινόμενα, τὰ ὁποῖα θεωροῦνται γνωστὰ καὶ διερευνημένα, ἡ ἐπιστῆμη διατηρεῖ σχετικὲς ἀνθρώπινες ἐπιφυλάξεις, ἀναγνωρίζοντας τὴν δυνατότητα ἀνθρώπινου σφάλματος, ἢ κακῆς ἀνθρώπινης ἐκτίμησης τῆς εὐρύτητας ἢ ποιότητα τῶν φυσικῶν παραμέτρων πού ἐπιδροῦν στὴ γέννηση, ἢ στὴν ἐξέλιξη τῶν φαινομένων.

Ἡ ἐπίγνωση τῆς περιορισμένης ἀνθρώπινης γνώσης καὶ τῆς πιθανότητος σφάλματος ἔχει σὰν ἀποτέλεσμα, ὁ ἐπιστήμονας νὰ εἶναι σεμνὸς καὶ ταπεινός, ἀναγνωρίζοντας τὴν ἀλήθεια τῶν λόγων τοῦ Σωκράτη: «ἐν οἶδα ὅτι οὐδὲν οἶδα» (ἕνα γνωρίζω ὅτι τίποτα δὲν γνωρίζω).

Τὸν βασικὸ αὐτὸ ἐπιστημονικὸ κανόνα δὲν ἀποδέχεται στὴν πράξη ἡ Ἀστρολογία. Οἱ ἀστρολόγοι, ὄντας ὑπερόπτες, διαπνέονται ἀπὸ τὴ βεβαιότητα ὅτι ὅλα ὅσα πιστεύουν εἶναι μοναδικὰ καὶ μὴ ἐπιδεχόμενα τροποποιήσεων ἢ σφαλμάτων. Μὲ λίγα λόγια, αὐτὸ πού φαίνεται νὰ πιστεύει ἡ Ἀστρολογία εἶναι ἀντίθετο μὲ τὴν ρῆση τοῦ Σωκράτη καὶ μπορεῖ νὰ ἐκφραστεῖ μὲ ἕνα ἀντίθετο ρητό, «ἐν οἶδα ὅτι τὰ πάντα οἶδα» (ἕνα γνωρίζω, ὅτι γνωρίζω τὰ πάντα).

Ἀναγνωρίζοντας ὅμως οἱ ἐπιστήμονες ὅτι δὲν γνωρίζουν τὰ πάντα, δὲν εἶναι διατεθειμένοι νὰ ἀποδεχθοῦν χωρὶς ἔρευνα καὶ ἀποδεικτικὸ ὑλικό, ὅτιδῆποτε προτείνεται ἀπὸ ὅποιονδήποτε, πιεζόμενοι ἀπὸ κοινωνικὲς, προσωπικὲς ἢ πολιτικὲς προκαταλήψεις, ἀποβλέποντας ἀπλὰ σὲ ὠφελιμιστικὰ ἀνταλλάγματα πλούτου ἢ δόξας. Πόσο μάλλον δὲν προτίθεται ἡ ἐπιστῆμη νὰ ἀναγνωρίσει γεγονότα, τὰ ὁποῖα ὄχι μόνο δὲν εἶναι ἐπιδεκτικὰ ἐπιστημονικῆς ἐπιβεβαίωσης, ἀλλὰ ἀντιτίθενται στὴν ἤδη ὑπάρχουσα γνώση.

Οἱ ἐπιστήμονες ἀνὰ πᾶσα στιγμή εἶναι ἔτοιμοι νὰ ἀποδεχθοῦν ὅτι ἔχουν ἄδικο σὲ κάποιες ἀπόψεις τους, ἐνῶ δὲν ἔχουν κανένα

ένδοιασμό νὰ ἐρευνήσουν καὶ νὰ διατυπώσουν ἀλήθειες ποὺ θέτουν σὲ ἀμφισβήτηση καὶ αὐτὰ ἀκόμα τὰ θεμέλια τῆς σύγχρονης ἐπιστημονικῆς γνώσης.

Ἡ σύγχρονη ἐπιστήμη δὲν φοβᾶται νὰ συζητᾶ καὶ νὰ ἀναζητᾶ τὴν ἀλήθεια ὅσον ἄφορα τὴν ὑπαρξὴ καὶ τὴ φύση τῶν μελανῶν ὀπῶν, καὶ τῆς δυνατότητος μέσω τῶν διαδοχικῶν ὀριζόντων, ποὺ ἴσως ὑπάρχουν στὸ ἐσωτερικό τους, νὰ ὀδηγούμεθα πρὸς τὸ παρελθὸν ἢ τὸ μέλλον.

Δὲν ἔχει κανένα ένδοιασμό ἢ σύγχρονη Ἀστροφυσικὴ νὰ ἐρευνᾶ φιλοσοφικὰ καὶ ἐπιστημονικὰ, τὴν δυνατότητα ὑπαρξῆς ἑνὸς δευτέρου ἀντιπαράλληλου Σύμπαντος, τὸ ὁποῖο ἴσως συνυπάρχει μὲ τὸ δικό μας, χωρὶς ὅμως νὰ γίνεται ἀντιληπτὸ ἀπὸ ἐμᾶς. Τέλος ἡ σύγχρονη ἐπιστήμη δὲν συγκρατεῖται ἀπὸ κανένα δόγμα προκειμένου νὰ συνεχίσει μὲ ἐπιμονὴ καὶ ὑπομονὴ νὰ ἀναζητᾶ ἄλλους ἐξωγήινους πολιτισμοὺς στὰ μακρινὰ ἀστέρια τοῦ Σύμπαντος.

β) Ἡ διδασκαλικὴ εὐαισθησία. Ἡ διδασκαλικὴ εὐαισθησία, ἀποτελεῖ τὴν εἰδοποιὸ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ δάσκαλου ἐπιστήμονα - ἐρευνητῆ καὶ τοῦ ἐπαγγελματία - ἀστρολόγου.

Ὁ δάσκαλος ἐπιστήμονας, ἔχει ἀσφαλῶς μέσα του μία διαμορφωμένη ἀναπόδεικτη πίστη γιὰ τὴν ἀλήθεια ἢ ὄχι κάποιων φαινομένων ἢ γεγονότων. Ἡ πίστη αὐτὴ πηγάζει ἀπὸ τὴ φιλοσοφικὴ, μεταφυσικὴ, θρησκευτικὴ ἢ κοινωνικὴ συγκρότησή του σὰν ἀνθρώπου, καὶ ἀποτελεῖ κυρίαρχο στοιχεῖο τῆς ψυχικῆς καὶ πνευματικῆς του ὑπόστασης. Αὐτὸ ποὺ πρέπει νὰ τονιστεῖ εἶναι ὅτι πολλὲς φορὲς τὰ ἐκάστοτε ἐσωτερικὰ «πιστεύω» τοῦ ἐπιστήμονα, μπορεῖ νὰ εἶναι ἀντίθετα καὶ πρὸς αὐτὲς τὶς κυρίαρχες ἐπιστημονικὲς ἀπόψεις τῆς περιόδου. Τὴν πίστη του στὶς ἀπόψεις αὐτὲς ὁ ἐπιστήμονας δάσκαλος προσπαθεῖ, χρησιμοποιώντας κάθε ἐπιστημονικὸ μέσο, νὰ ἀποδείξει καὶ νὰ τεκμηριώσῃ.

Κατὰ τὴ διάρκεια ὅμως τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας, τὸ διδακτικὸ ἦθος. δὲν ἐπιτρέπει στὸν δάσκαλο ἐπιστήμονα νὰ διδάξῃ στοὺς μαθητὲς του, ἀλλὰ καὶ στὸ εὐρύτερο κοινό, τὶς ἐσωτερικὲς του ἀπόψεις, οἱ ὁποῖες μπορεῖ στὸ μέλλον νὰ ἀποδειχθοῦν λανθασμένες.

Ὁ ἐπιστήμονας δάσκαλος, δὲν θεωρεῖ ἠθικὸ νὰ χρησιμοποιεῖ τὸ προσωπικὸ καὶ ἐπιστημονικὸ του κύρος, ἢ ἀκόμα τὸ ψυχικὸ καὶ συναισθηματικὸ δέος ποὺ πολλὲς φορὲς προκαλοῦν τὰ ἄδυστα τοῦ

συμπαντικοῦ μυστηρίου, προκειμένου νὰ λύσει, μέσω τῶν μαθητῶν του, προσωπικά προβλήματα ὑλικῆς του ἀποκατάστασης, ἢ κοινωνικῆς προβολῆς καὶ ἐπιβεβαίωσης.

γ) Ὁ σεβασμὸς στὸν παράγοντα «ἄνθρωπος». Ἐνα γεγονός ὅμως τὸ ὁποῖο θὰ πρέπει νὰ σημειώσουμε εἶναι ὅτι τὴν γνώση ὁ ἐπιστήμονας πρέπει νὰ τὴν χρησιμοποιεῖ μὲ τρόπο ὥστε νὰ γίνεται σεβαστὴ ἢ νοητικὴ, συναισθηματικὴ, ψυχικὴ καὶ βιολογικὴ ἰδιαιτερότητα κάθε ἀνθρώπου. Ἡ ἐπιστήμη δὲν εἶναι αὐτοσκοπός, ἀλλὰ μέσον ἀνάπτυξης τῶν φυσικῶν, νοητικῶν, ψυχικῶν καὶ συναισθηματικῶν δυνατοτήτων τοῦ ἀνθρώπου.

Σὰν παράδειγμα ἀναφέρουμε τὴν πρακτικὴ τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης. Ἄν καὶ σὲ πολλές περιπτώσεις ἓνα σύνολο ἀνθρώπων πάσχει ἀπὸ τὴν ἴδια ἀκριβῶς ἀσθένεια, τὸ εἶδος καὶ ἡ ποσότητα τοῦ φαρμάκου διαφέρει ἀπὸ ἀσθενῆ σὲ ἀσθενῆ. Ἡ ἐν γένει ἰατρικὴ ἀγωγή εἶναι συνάρτηση εἰδικότερων βιολογικῶν ἢ καὶ ψυχικῶν δυνατοτήτων καθενὸς ξεχωριστὰ καὶ καθορίζεται μὲ προσοχὴ ἀπὸ τὸν θεράποντα ἰατρό, μετὰ ἀπὸ προσεκτικὴ ἀνάλυση τῆς εἰκόνας τοῦ συγκεκριμένου ἀσθενῆ.

Εἶναι ἀδιανόητη γιὰ τὴ σύγχρονη ἰατρικὴ ἐπιστήμη, κάθε γενικευμένη καὶ ἀόριστη δήλωση, στὰ μέσα μαζικῆς ἐνημέρωσης, π.χ. τῆς μορφῆς «ἂν πάσχεις ἀπὸ ἔλκος τοῦ στομάχου πάρε τὸ τάδε φάρμακο στὴν τάδε δοσολογία».

Ὅμοίως ὁ θεράπων ἰατρός, γιὰ τοὺς ἴδιους λόγους, ἀποκαλύπτει σὲ διαφορετικὸ βαθμὸ καὶ μὲ διαφορετικὸ τρόπο γιὰ κάθε ἀσθενῆ, τὴν σοβαρότητα καὶ τὴν πιθανὴ τελικὴ ἐξέλιξη τῆς ἀρρώστιας του.

Ἀντίθετα, οἱ ἀστρολόγοι δὲν δείχνουν τὴν ἴδια εὐαισθησία στὴν ἰδιαιτερότητα τῆς φύσης κάθε ἀνθρώπου.

Γιὰ παράδειγμα, ἐνῶ πιστεύουν (σωστὰ ἢ ὄχι) ὅτι ἡ ἀπλὴ γνώση τοῦ εἶδους τοῦ ζώδιου δὲν εἶναι ἀρκετὴ προκειμένου νὰ κάνουν σωστὴ πρόβλεψη πού νὰ ἀφορᾷ τὴ ζωὴ κάποιου συγκεκριμένου ἀνθρώπου (χρειάζεται τὸ ἔτος, ἡ ἡμέρα καὶ ἡ ὥρα γέννησης) χωρὶς κανέναν ἐνδοιασμὸ κάνουν ἀστρολογικὲς προβλέψεις ὅτὰ μέσα μαζικῆς ἐνημέρωσης, στηριζόμενοι μόνο στὸ ζῶδιο κάθε ἀνθρώπου, ἀδιαφορώντας γιὰ τὶς ὅποιες ψυχικὲς ἢ συναισθηματικὲς ἐπιπτώσεις μποροῦν νὰ ἔχουν οἱ ἀτελεῖς, σύμφωνα μὲ τὴν Ἀστρολογία, ἀπόψεις τους γιὰ τὸ ἀφελὲς ἀκροατήριό που τοὺς παρακολουθεῖ.

300.000.000
ΚΕΡΑΙΖΕΤΕ ΣΤΟ
ΛΟΤΤΟ

ΔΙΕΘΝΟΥΣ Φήμης Αστρολόγος αποκαλύπτει
τους ΤΥΧΕΡΟΥΣ ΣΑΣ ΑΡΙΘΜΟΥΣ
μέσα από τις απόκρυφες πτυχές
του Κινέζικου Μυστικισμού.
Αποστείλατε ημερομηνία - Χρονολογία
γεννήσεως και νούμερο Παπουταῶν,
Εσωκλείοντας: γραμματόσημο 60 δρχ.
και 1.000 ΔΡΑΧΜΕΣ επιταγή.

T.Θ.: ...

Αστρολογία - οικονομική απάτη. Για να κερδίσουμε στο ΛΟΤΤΟ, έξτος από 1.000 δραχμές, ο Αστρολόγος - «έπιστήμονας» ζητάει καί... τὸ νούμερο τοῦ παπουτσιοῦ μας!!!

6. Κάποιες τελικὲς σκέψεις.

Μετὰ ὅλα τὰ προηγούμενα ἢ προσωπικὴ μας, μὴ ἀλάνθαστη, ἄποψη εἶναι ὅτι ἡ Αστρολογία στὴν ἐφαρμοσμένη μορφή της, ἄσχετα τοῦ ἂν εἶναι ἀληθινὴ ἢ ὄχι ἢ γνώση πὺ ἐπαγγέλλεται, διακρίνεται ἀπὸ μιὰ σειρά ἀδυναμιῶν, ὅπως:

- α) Χρησιμοποιεῖ ἐπιστημονικοὺς ὄρους, προκειμένου νὰ περιγράψει φαινόμενα ἄσχετα μὲ ἐκεῖνα πὺ οἱ ὄροι αὐτοὶ ἔχουν συμφωνηθεῖ νὰ περιγράφουν ἀπὸ τὴν ἐπιστημονικὴ κοινότητα
- β) Δὲν ἀποδέχεται τὴν πιθανότητα σφάλματος, ὀρισμένων βασικῶν της θέσεων.
- γ) Δὲν διαπνέεται ἀπὸ τὴν ποιότητα τῆς ἐπιστημονικῆς διδασκαλικῆς εὐαισθησίας καὶ τέλος,
- δ) Δὲν σέβεται τὴν ιδιαιτερότητα τῆς φύσης, τῆς ψυχῆς καὶ τῆς εὐαισθησίας, ξεχωριστὰ κάθε ἀνθρώπου.

Οἱ τέσσερις αὐτὲς ἀδυναμίες, δημιουργοῦν βάσιμες ἐντυπώσεις ὅτι ἡ Αστρολογία, ἄσχετα ἂν εἶναι σωστὲς ἢ ὄχι οἱ θέσεις της πάνω σὲ ἓνα σύνολο φαινομένων (γεγονὸς πὺ θὰ σχολιάσουμε στὴ συνέχεια), δὲν διαπνέεται, οὔτε σέβεται τὴν ἐπιστημονικὴ δεοντολογία. Καὶ μόνο τὸ γεγονός αὐτὸ τὴν κάνει ἐπιστημονικὰ ἀφερέγγυα,

μηδενίζοντας τὴ δυνατότητα, τῆς ἔστω καὶ φιλοσοφικῆς ἐπαφῆς τῆς μετὰ τὴν ἐπιστημονικὴ κοινότητα.

ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΑ: Θρησκεία ἢ Ἐπιστήμη;

Σύντομη Ἱστορικὴ ἀναδρομὴ

α) Στὴν ἀρχαία Βαβυλώνα.

Ἀρχίζοντας μίαν σύντομη πορεία στὶς Ἱστορικὲς ρίζες τῆς Ἀστρολογίας, εἶναι ἐνδιαφέρον νὰ σταθοῦμε καὶ νὰ ἐξετάσουμε τὸ περιεχόμενο κάποιων παρεξηγημένων ἐφαρμογῶν τῆς ἐπιστημονικῆς γνώσης τῶν Βαβυλωνίων, ποὺ θεωροῦνται, κατὰ κάποιον τρόπο, οἱ πατέρες τῆς Ἀστρολογίας.

Ὅπως εἶναι γνωστό, πρῶτοι οἱ Βαβυλώνιοι μελέτησαν τὸν ἑναστρο οὐρανὸ καὶ κατέγραψαν μετὰ ἐπιμέλεια τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀστρονομικῶν παρατηρήσεων ποὺ διεξήγαγαν κατὰ τὴ διάρκεια πολλῶν ἑκατονταετηρίδων.

Οἱ μακρόχρονες αὐτὲς παρατηρήσεις, ἰδίως τῶν γνωστῶν τότε πλανητῶν, τῆς Σελήνης καὶ τοῦ Ἥλιου, τοὺς ἔδωσαν τὴ δυνατότητα νὰ συνάγουν σαφῆ συμπεράσματα, γιὰ τὴν κίνηση ἄλλα καὶ τὰ αἷτια ποὺ δημιουργοῦν πολλὰ ἀστρονομικὰ φαινόμενα, ὅπως εἶναι οἱ ἡλιακὲς καὶ σεληνιακὲς ἐκλείψεις.

Ἰδιαίτερα σημείωσαν τὴν περιοδικότητα ἀρκετῶν ἀστρονομικῶν φαινομένων, ἐκτὸς τῶν ἐκλείψεων, ὅπως εἶναι ἡ περιοδικότητα τῶν φάσεων τῶν πλανητῶν καὶ ἡ ἐπιτολὴ κάποιων ἀστεριῶν, ὅπως ὁ Σείριος. Γιὰ διευκρινιστικούς λόγους ἀναφέρουμε ὅτι ἐπιτολὴ ἐνὸς ἀστεριοῦ θεωροῦμε τὸ φαινόμενο τῆς ταυτόχρονης ἀνατολῆς τοῦ μετὰ τὸν Ἥλιο.

Αστρολογία, τὸ νόθο τέκνο τῆς Αστρονομίας.
(Ευλογογραφία τοῦ Α. Durher, 1504).

Μὲ βάση τὰ προηγούμενα, μπορούμε νὰ ὑποστηρίξουμε ὅτι ἡ ἀστρονομικὴ γνώση τῶν Βαβυλωνίων, ὅπως καὶ ἡ πρόβλεψη διαφόρων οὐράνιων φαινομένων, ὑπῆρξε ἐπιστημονικὴ, τουλάχιστον ὅσον ἀφορᾷ στοὺς ἀστρονόμους - ἱερεῖς. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι κανένας Βαβυλώνιος ἀστρονόμος - ἱερέας, δὲν πίστευε ὅτι οἱ θεοὶ μπορούσαν, κατὰ τὸ δοκοῦν, χωρὶς συγκεκριμένη γενικότερη φυσικὴ αἰτία, νὰ ὀδηγοῦν τὰ φυσικὰ φαινόμενα, ἔξω ἀπὸ τοὺς γενικοὺς συμπαντικοὺς φυσικοὺς νόμους. Γιὰ τοὺς Βαβυλώνιους, ἔργο τῶν θεῶν ἦταν ἡ συγκρότηση τῶν γενικῶν, ἀρχικῶν, συμπαντικῶν νόμων, μέσα στὰ πλαίσια τῶν ὁποίων ὀφείλαν νὰ λειτουργοῦν καὶ αὐτοί, σὲ κάθε περίπτωση ὑλικῆς ἐκφράσής τους.

Στηριγμένοι στὴν προηγούμενη ἐπιστημονικὴ θεώρηση τῶν φυσικῶν πραγμάτων, οἱ Βαβυλώνιοι δόμησαν μιὰ ἄκρως ἐπιστημονικὴ ἄποψη ποὺ συνοψίζεται στὶς πρὶν κάτω δυὸ ἀρχές:

α) Τὸ Σύμπαν ὑπακούει σὲ γενικοὺς συμπαντικοὺς ἀναλλοίωτους φυσικοὺς κανόνες. Μεταξὺ τῶν κανόνων αὐτῶν, γιὰ τοὺς Βαβυλώνιους, σημαντικότερος ἦταν ὁ κανόνας τῆς περιοδικότητας τῶν φαινομένων. Ὡς ἐκ τούτου ἡ περιοδικότητα τῶν φάσεων τῆς Σελήνης, τῆς Ἀφροδίτης ἢ τῆς ἐπιτολῆς τοῦ Σειρίου ἀποτελοῦσαν καθοριστικὲς ἐκφράσεις ἐνὸς γενικότερου συμπαντικοῦ κανόνα.

Αὐτὸ ὅμως ποὺ θέλουμε νὰ τονίσουμε εἶναι ὅτι ὅλα τὰ προηγούμενα, ἀποτελοῦσαν μέρος τῆς ἀποκλειστικῆς ἀπόκρυφης γνώσης τῶν Βαβυλωνίων ἀστρονόμων - ἱερέων καὶ δὲν εἶχαν καμιά σχέση μὲ τὰ μυθοπλαστικὰ σχήματα ποὺ διδάσκονταν στὸ λαό, μὲ στόχο τὴν διαίωνιση τῆς κυριαρχίας τῶν εἰδωλολατρικῶν ἱερατείων πάνω στὶς μάζες.

β) Ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἄνθρωπο, οἱ Βαβυλώνιοι πίστευαν ὅτι, ἐφόσον ἀποτελεῖ μέρος τῆς συμπαντικῆς δημιουργίας, θὰ ἔπρεπε οἱ λειτουργίες του νὰ ὑπακούουν σὲ κανόνες περιοδικότητας, πὺ πιθανὸν νὰ συνέπιπταν μὲ τὴν περιοδικότητα κάποιων οὐράνιων φαινομένων.

Γιὰ νὰ γίνουμε πιὸ σαφεῖς, οἱ Βαβυλώνιοι δὲν πίστευαν ὅτι τὰ οὐράνια φαινόμενα ἦταν ἐκεῖνα πὺ ὀδηγοῦσαν τὸ πεπρωμένο τοῦ ἀνθρώπου, ἢ καθόριζαν τὶς ψυχικὲς ἢ βιολογικὲς λειτουργίες του. Ἀπλῶς πίστευαν ὅτι ὑπῆρχε πιθανότητα, οἱ συμπαντικοὶ κανόνες πὺ ἀναγκάζουν τὰ οὐράνια φαινόμενα νὰ ἐπαναλαμβάνονται στὴ διάρκεια τοῦ χρόνου, νὰ μποροῦν νὰ ἐκφράζονται καὶ στὴν περίπτωση τοῦ ἀνθρώπου μὲ τοὺς ἴδιους χρονικοὺς ρυθμούς.

Τὴ σκέψη τοὺς αὐτὴ οἱ Βαβυλώνιοι, σὰν γνήσιοι πρόγονοι τῶν σύγχρονων ἐπιστημόνων ἐρευνητῶν, προσπάθησαν νὰ ἀποδείξουν μὲ ἓνα τρόπο πὺ ἔβαζε τὰ θεμέλια τῆς σημερινῆς στατιστικῆς ἐπιστήμης. Εἰδικότερα κατέγραψαν, γιὰ πολὺ μεγάλα χρονικὰ διαστήματα, τὰ χαρίσματα ἢ τὴν προσωπικὴ ἐξέλιξη τῶν κατοίκων τῆς μικρῆς περιοχῆς πὺ μποροῦσαν νὰ ἐλέγξουν. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ προσπαθοῦσαν νὰ διαπιστώσουν ἂν τὰ γεγονότα αὐτὰ συνδέονταν, ὄχι μὲ αὐτὰ καθεαυτὰ τὰ ἀστέρια, τοὺς πλανῆτες καὶ τὶς κινήσεις τους, ἀλλὰ μὲ τοὺς φυσικοὺς νόμους τῆς συμπαντικῆς περιοδικότητας στοὺς ὁποίους ὑπάκουαν καὶ τὰ οὐράνια αὐτὰ σώματα.

Θετικὴ ἀπάντηση στὴν προσπάθεια αὐτῆς τῆς σύνδεσης, ὅπως γνωρίζουμε μέχρι σήμερα ἀπὸ τὶς ἀρχαιολογικὲς ἀνακαλύψεις, δὲν δόθηκε ἀπὸ τοὺς Βαβυλώνιους ἢ ἀργότερα ἀπὸ τοὺς Αἰγυπτίους, οἱ ὁποῖοι θεωροῦνταν κληρονόμοι τῆς γνώσης τῶν πρώτων.

Ἡ ἀδυναμία μιᾶς τέτοιας συσχέτισης, ἔχει πλέον ἀποδειχθεῖ καὶ ἐπιστημονικὰ ἀπὸ τὸν Γάλλο στατιστικολόγο Μισὲλ Γκωκελέν.

Ἄς ρίξουμε ὅμως μιὰ ματιὰ στὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς τῆς ἔρευνας.

Ὅπως γνωρίζουμε, σύμφωνα μὲ τὴν ἀστρολογικὴ θεωρία, ὅταν ὁ πλανῆτης Ἄρης βρίσκεται σὲ κάποιες συγκεκριμένες θέσεις κατὰ τὴ στιγμή τῆς γέννησης ἑνὸς ἀνθρώπου, τὸν προικοδοτεῖ, ἀνάλογα μὲ τὴ θέση τοῦ αὐτῆ, μὲ μιὰ τάση νὰ στραφεῖ πρὸς τὰ ἐπαγγέλματα τοῦ ἐπιστήμονα, τοῦ στρατιωτικοῦ ἢ τοῦ ἀθλητῆ ἀντίστοιχα.

Ὁ Γάλλος στατιστικολόγος, συνέλεξε ἓνα πολὺ μεγάλο τυχαῖο δείγμα, ἐπιστημόνων, στρατιωτικῶν καὶ ἀθλητῶν, διερευνώντας

ταυτόχρονα σὲ πόσες περιπτώσεις οἱ ἀστρολογικὲς αὐτὲς συνθῆκες πληροῦνται.

Ἄν τὸ ποσοστὸ τοῦ τυχαίου γεγονότος ποὺ μποροῦσε νὰ προσδιοριστεῖ μαθηματικά, διέφερε ἀπὸ τὸ ποσοστὸ τῶν ἀστρολογικῶν ὁρθῶν περιπτώσεων πάνω ἀπὸ 6%, ποὺ εἶναι τὸ ελάχιστο στατιστικὸ σφάλμα, τότε θὰ ἔπρεπε ν' ἀντιμετωπίσουμε τὴν ἀστρολογικὴ αὐτὴ ὑπόθεση μὲ ἰδιαίτερη προσοχή.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς στατιστικῆς αὐτῆς ἔρευνας, ὅπως καταγράφονται πιὸ κάτω, δὲν συνηγοροῦν ὑπὲρ τῶν ἀστρολογικῶν ἀπόψεων, ἀλλὰ ὑπὲρ τοῦ τυχαίου γεγονότος.

Εἰδικότητα	Αριθ. ατόμων ἔρευνας	Ἄρης σὲ εὐνοϊκὴ θέση	Τυχαῖο	Ποσοστιαία διαφορά
Επιστήμονας	3.305	665 (20%)	551 (17%)	3%
Ἀνώτατος στρατιωτικὸς	3.142	634 (20%)	524 (17%)	3%
Ἀθλητὴς	1.485	327 (22%)	248 (17%)	5%

Τέλος αὐτὸ ποὺ θὰ πρέπει νὰ τονίσουμε εἶναι ὅτι ὁ Γάλλος στατιστικολόγος ἔκανε τὴν πιὸ πάνω ἔρευνα μὲ στόχο νὰ ἀποδείξει τὴν ἀλήθεια τῶν ἀστρολογικῶν ἰσχυρισμῶν!

Γιὰ νὰ διαφανεῖ ὅμως ἡ σοβαρότητα μὲ τὴν ὁποία ἀντιμετωπίζει ἡ ἐπιστῆμη τὴ διερεύνηση ὅλων τῶν φυσικῶν ὑποθέσεων, ἀσχέτως προέλευσης, θὰ θέλαμε νὰ σημειώσουμε ἀκόμα μερικὰ γεγονότα:

Ἡ ἐπιστημονικὴ κοινότητα δὲν ἔπαψε ποτὲ νὰ διερευνᾷ τὴ βαβυλωνιακὴ ἀποψη, περὶ ὑπάρξεως κάποιων συμπαντικῶν ρυθμῶν στοὺς ὁποίους ὑπακούουν οἱ βιολογικὲς καὶ ψυχικὲς διαδικασίες τῶν γήινων ὀργανισμῶν.

Ἔτσι ἡ σύγχρονη Βιολογία ἔχει καταλήξει ἀρχικὰ σὲ κάποια ἐπιστημονικὰ συμπεράσματα ποὺ ἐπιδέχονται ὅμως μιὰ περαιτέρω διερεύνηση.

Σύμφωνα μὲ τὶς ἐπιστημονικὲς αὐτὲς ἀπόψεις, ἡ γήινη Βιολογία ὑπακούει στοὺς πιὸ κάτω βιολογικοὺς ρυθμούς, οἱ ὁποῖοι βέβαια

είναι άσχετοι με την εξέλιξη και φύση κάποιων ουράνιων φαινομένων.

Ημερήσιος βιολογικός ρυθμός. Τον βιολογικό αυτό ρυθμό ακολουθούν οι λειτουργίες:

- Τοῦ κύκλου ὕπνου καὶ ἐγρήγορης,
- Τῆς μεταβολῆς τῆς θερμοτήτας τοῦ σώματος (min μεταξύ 1 π.μ. καὶ 7 π.μ.).
- Τῆς κυτταρικῆς διαίρεσης (max. κατὰ τὴ διάρκεια τῆς νύκτας).
- Τὸν ἀριθμὸ τῶν αἰμοσφαιρίων (max. παραγωγῆς κατὰ τὶς πρωινὲς ὥρες).
- Τῆς νεφρικῆς ἀπέκκρισης ἀχρηστων προϊόντων (max. μέσον τῆς ἡμέρας).
- Τῆς ἔκκρισης τῶν ἐπινεφριδίων (min. κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ ὕπνου καὶ max. τὸ πρωί).
- Τοῦ καρδιακοῦ παλμοῦ (min. μεταξύ 10 μ.μ. καὶ 7 π.μ.).

28ήμερος βιολογικός ρυθμός. Ὁ βιολογικός αὐτὸς ρυθμός, παρουσιάζει γενικὰ περιοδικότητα, ἴση ἀριθμητικὰ μετὰ τὴν περιοδικότητα τῶν σεληνιακῶν φάσεων, χωρὶς νὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ αὐτήν. Τὸν ρυθμὸ αὐτὸν ακολουθοῦν οἱ λειτουργίες:

- Τῆς γυναικείας γονιμότητας. Ἡ διαφορετικὴ ὅμως γιὰ κάθε γυναίκα ἡμερολογιακὴ ἀρχὴ τῆς περιόδου αὐτῆς, ἢ ὅποια δὲν συνδέεται μετὰ κάποια συγκεκριμένη φάση τῆς Σελήνης, κάνει φανερὴ τὴν ἀνεξαρτησία τῆς λειτουργίας αὐτῆς ἀπὸ τὰ σεληνιακὰ φαινόμενα.
- Οἱ λειτουργίες πολλῶν θαλασσιῶν ὀργανισμῶν, οἱ ὅποιοι γιὰ λόγους αὐτοσυντήρησης ἐναρμονίζουν τὶς βιολογικὲς διαδικασίες τους σύμφωνα μετὰ τὰ φαινόμενα τῆς πλημμυρίδας καὶ ἀμπώτιδας, τὰ ὅποια εἶναι γνωστὰ δυναμικὰ φαινόμενα ἀλληλεπίδρασης τῶν μαζῶν Γῆς καὶ Σελήνης.
- Τέλος, ἢ ἐπιστήμη καὶ ἰδιαίτερα ἡ ψυχιατρικὴ εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἐξακολουθεῖ νὰ διερευνᾷ τὴ δυνατότητα ἐμφάνισης ψυχικῶν διαταραχῶν κατὰ τὴ διάρκεια κάποιων σεληνιακῶν φάσεων.

Ἐποχιακός βιολογικός ρυθμός. Ἡ γήινη βιολογία γιὰ λόγους αὐτοσυντήρησης ἐναρμονίζεται μετὰ τὶς ἐποχιακὲς κλιματολογικὲς συνθήκες. Ἐνδεικτικὰ ἀναφέρουμε τὴν περίπτωση τῶν ἀποδημητικῶν πτηνῶν.

Ήλιακός βιολογικός ρυθμός. Ο βιολογικός αυτός ρυθμός είναι ο μόνος ο οποίος εξαρτάται από αυτήν καθεαυτήν τη φύση του άστρου της μέρας.

Τὰ τελευταία χρόνια οί αστρονόμοι ἔχουν διαπιστώσει τὴν ὕπαρξη μιᾶς συνεχοῦς σωματιδιακῆς ἀκτινοβολίας ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὸν Ἥλιο. Τὸ ρεῦμα τῶν σωματιδίων, ποὺ ἀποτελεῖται κυρίως ἀπὸ ἠλεκτρόνια καὶ πρωτόνια τὰ ὁποῖα μεταφέρουν πολὺ μεγάλες ἐνέργειες (100 keV), τὸ ὀνομάσαμε «ἠλιακὸ ἄνεμο». Ὁ ἠλιακὸς ἄνεμος στὴν κίνηση τοῦ παρασύρει τὸ ἠλιακὸ μαγνητικὸ πεδίο ὁτᾶ ὅρια τῆς γήινης ἀτμόσφαιρας, διαταράσσοντας τὸ γήινο μαγνητικὸ πεδίο. Ἐξ ἄλλου ἔχει ἀποδειχθεῖ ὅτι οί μεταβολές τῆς ἠλιακῆς δραστηριότητος, μεταφερόμενες μέσῳ τοῦ ἠλιακοῦ ἀνέμου, ἐπίδρουν ἄμεσα στὴν τροπόσφαιρα, διαμορφώνοντας ἔτσι σὲ μεγάλο βαθμὸ τὶς κλιματολογικῆς συνθήκες πολλῶν περιοχῶν τῆς Γῆς.

Τέλος, αὐτὸ ποὺ θέλουμε νὰ σημειώσουμε εἶναι ὅτι ἡ ἔνταση ὅλων αὐτῶν τῶν φαινομένων ἀκολουθεῖ ἕναν ἠλιακὸ κύκλο 11ετοῦς περιοδικῆς δραστηριότητος ὁ ὁποῖος δὲν κρύβει πλέον πολλὰ μυστικὰ γιὰ τὴ σύγχρονη Ἀστροφυσικῆ.

Μετὰ ἀπ' ὅλα τὰ προηγούμενα, γίνεται φανερὸ ὅτι μέσα σὲ κάθε ὄργανισμὸ λειτουργεῖ ἕνα «βιολογικὸ ρολοῖ» ποὺ ἐναρμονίζει τὶς λειτουργίες του μὲ τὴν ἐξέλιξη ἄλλων γεγονότων τὰ ὁποῖα συντελοῦνται στὸ περιβάλλον του.

Ὁ *Isaac Harary* καὶ οί συνεργάτες τοῦ στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Καλιφόρνιας, προσπαθώντας νὰ ἐξηγήσουν τὴ λειτουργία τοῦ βιολογικοῦ ρολοιοῦ, διαπίστωσαν ὅτι σχεδὸν τὸ 1% τῶν κυττάρων κάθε ὄργανισμοῦ πάλλονται ρυθμικά, χωρὶς κανένα ἐμφανὲς ἐξωτερικὸ ἐρέθισμα. Πολλαπλασιαζόμενα καὶ ἀναπτυσσόμενα τὰ κύτταρα αὐτά, δημιουργοῦν ἕνα παλλόμενο πλέγμα νηματίων ποὺ ἀπλώνονται πρὸς τὰ ἄλλα κύτταρα ἀναγκάζοντάς τα νὰ πάλλονται καὶ αὐτὰ μὲ τὸν ἴδιο ρυθμὸ. Ἡ λειτουργία αὐτῆ, σύμφωνα μὲ τὴν ἐπιστημονικὴ ὀμάδα ποὺ προαναφέραμε, ἀποτελεῖ τὸ αἷτιο τῆς λειτουργίας τοῦ «βιολογικοῦ ρολοιοῦ», τὸ ὁποῖο σὲ καμιά περίπτωσι δὲν ἐξαρτάται ἀπὸ τὴ φύση ἢ τὴ θέσι τῶν οὐράνιων σωμάτων.

β) Ἡ συμβολὴ τῆς Ῥωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας

Συνεχίζοντας τὴν περιήγησή μας στὶς ἱστορικῆς ρίζες τῆς Ἀστρολογίας δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ τονίσουμε τὴν τεράστια

συμβολή τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας στή γιγαντιαία ἐξάπλωση τῶν ἀστρολογικῶν ιδεῶν.

Ἐνας ἀπὸ τοὺς πρώτους ὑποστηρικτὲς τῆς Ἀστρολογίας ὑπῆρξε ὁ φραγκισκανὸς μοναχὸς Ρογήρος Βάκων, ἄσχετα ἂν ἀργότερα, λόγω ἄλλων ἀνεξαρτήτων ἐπιστημονικῶν μελετῶν του, θεωρήθηκε σὰν ἕνας ἀπὸ τοὺς πατέρες τῆς σύγχρονης ἐπιστήμης.

Ἡ πραγματικὴ ὅμως ταύτιση Ἀστρολογίας καὶ Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας ἐπετεύχθη ἀπὸ τοὺς Δομινικανοὺς μοναχοὺς, μέσῳ τοῦ ἐξέχοντος μέλους τῆς μοναστικῆς τάξης, τοῦ Ἀλβέρτου τοῦ Μεγάλου τῆς Κολωνίας.

Τὸ «*TIME-LIFE*» στὸν τόμο «Ἡ ἀλήθεια γιὰ τὴν Ἀστρολογία» ἀναφέρει:

«... Περὶ τὸ 1500 μ.Χ. οἱ πάπες συμβουλευόνταν τοὺς ἀστρολόγους μὲ ὄλο τὸ ζῆλο ἐνὸς κοσμικοῦ κυβερνήτη. Τὸ ἐνδιαφέρον τῶν παπῶν δὲν περιορίστηκε στὴν ἀπρόσωπη φυσικὴ ἀστρολογία, ἀλλὰ ἐστίασαν τὴν προσοχή τους στὴ γενέθλια, τὴν ἐκλογικὴ καὶ τὴν ὠριαία ἀστρολογία, ἀφοῦ μ' αὐτὸν τὸν τρόπο πίστευαν ὅτι θὰ μάθουν τὴν προσωπικὴ τους τύχη».

Ἡ παπικὴ καὶ ἡ βασιλικὴ ἐξουσία ἀντάμειβε τοὺς ἀστρολόγους πλουσιοπάροχα. Αὐτὸς ὅμως πού γοητεύτηκε ἀπὸ τὴν Ἀστρολογία περισσότερο ἀπὸ ὅλους τοὺς πάπες τῆς Ῥώμης ἦταν ὁ Παῦλος ὁ III, ἀρχηγὸς τῆς Ῥωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἀντι-μεταρρύθμισης.

Μὲ τὴν ἄνοδο τοῦ Παύλου III στὸν παπικὸ θρόνο, ἔφθασε στὸ Βατικανὸ ὁ προσωπικὸς ἀστρολόγος του Λουκάς Γκουαρίκο, τὸν ὁποῖο ἀργότερα ὁ πάπας ἔχρισε ἐπίσκοπο. Τὸν χειροτονηθέντα ἐπίσκοπο Λουκά Γκουαρίκο ὁ πάπας ἀντικατέστησε μὲ κάποιον ἄλλον ἀστρολόγο, τὸν Μάριο Ἀλτέριο.

Τὴν τυφλὴ πίστη τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας στὶς ἀστρολογικὲς δοξασίες, μαρτυροῦν οἱ διώξεις τῶν ἀστρονόμων τῆς περιόδου ἐκείνης ὅπως τῶν Τζιορντάνο Μπρούνο, Κοπέρνικου καὶ Γαλιλαίου ἀπὸ τὴν καθολικὴ Ἱερὰ Ἐξέταση καὶ πολλῶν ἄλλων οἱ ὁποῖοι ὑπεστήριζαν ὀρθὲς ἀστρονομικὲς ἀπόψεις, ὅπως τὴν ἡλιοκεντρικὴ θεωρία, οἱ ὁποῖες ἦταν ἀντίθετες, ὅπως θὰ δοῦμε στὴ συνέχεια, μὲ βασικὲς ἀστρολογικὲς δοξασίες.

Τὴν ταύτιση τῆς Ῥωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας μὲ τὴν Ἀστρολογία μπορούμε νὰ διαπιστώσουμε ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ἀπὸ τὴν παρουσία ἀστρολογικῶν παραστάσεων καὶ συμβόλων σὲ πάρα πολλοὺς παλαιοὺς καθολικοὺς ναοὺς. Σὰν παράδειγμα ἀναφέρουμε τὸ ναὸ τῆς Σὰντρ στὴν Γαλλία, τὴν ἐκκλησία τῆς Γκροπίνια, τὸ Ἀββαεῖο Βεζέλεϋ στὴ Γαλλία, τὸ Βαπτιστήριο τῆς Πάρμα καὶ τὴ μητρόπολη τῆς Ἀμιένης στὴ Γαλλία.

Γαλιλαῖος, ὁ πρῶτος ποὺ παρατήρησε τὸν οὐρανὸ μὲ τηλεσκόπιο.

γ) Ἀστρολογία καὶ ἀποκρυφισμὸς

Καθὼς προχωροῦσε ὁ 19ος αἰώνας οἱ ἀστρονομικὲς ἀλλὰ καὶ οἱ ἄλλες φυσικὲς ἀνακαλύψεις εἶχαν καταφέρει συντριπτικὰ κτυπήματα στὸ οἰκοδόμημα τῶν ἀστρολογικῶν ιδεῶν τῆς περιόδου.

Ακριβῶς ἐκείνη τὴν ἐποχὴ, ἡ Ἀστρολογία, ψάχνοντας ἐρείσματα ἐπιβίωσης καὶ μὴ μπορῶντας πλέον νὰ τεκμηριώσῃ ἐπιστημονικὰ τὶς ἀπόψεις τῆς, ἄρχισε νὰ συνδέεται μὲ τὸν ἀποκρυφισμὸ. Πατέρες αὐτῆς τῆς προσέγγισης ὑπῆρξαν οἱ Μόρισον καὶ Σίλμπι. Ἡ σύνδεση ὅμως τῆς Ἀστρολογίας μὲ ἄλλες ἀπόκρυφες, ὅπως λέγονται, παραδόσεις καὶ δοξασίες κορυφώθηκε τὸ 1875 μὲ τὴν ἴδρυση τῆς Θεοσοφικῆς Ἐταιρίας ἀπὸ τὴν Ῥωσίδα ἀποκρυφίστρια Ἑλενα Πετρόβνα Μπλαβάτσκι καὶ τὸν Ἀμερικανὸ Χένρι Σ. Ὀλκοτ.

Στόχος τῆς Ἐταιρίας αὐτῆς ἦταν ἡ ἀναζήτηση τῆς γνώσης τῆς φύσης καὶ τῶν ιδιοτήτων τῆς Ὑπέρτατης Δυνάμεως.

Ἄν καὶ ἡ Ἀστρολογία ἦταν μόνο ἓνα μικρὸ μέρος τῆς Θεοσοφίας, περὶ τὸ 1890 ἀπετέλεσε τὸν κυρίαρχο στόχο τοῦ Ἀγγλοῦ Γουίλιαμ

Φρέντερικ Άλαν Λήο, ό όποϊος, μέσω φτηνῶν έκδόσεων, έκανε γνωστή τή θεοσοφική άποψη τής Αστρολογίας στο εύρὸ κοινό.

Η θεοσοφική αὐτή άποψη με τήν όνομασία «Έσωτερική Αστρολογία» άποτελεϊ τὸ βασικό θεωρητικό και φιλοσοφικό υπόβαθρο τής έφηρμοσμένης Αστρολογίας ή όποία όνομάζεται «έξωτερική Αστρολογία» ή «Άστρολογία πρόβλεψης».

Αστρονομία και Αστρολογία.
Μιά διένεξη αιώνων.

Τὸ άστρολογικό κοσμοείδωλο

1. Τί εἶναι, τελικά, ή Αστρολογία;

Προκειμένου νά δοθεῖ, τελικά, ή πραγματική διάσταση τοῦ προβλήματος «Άστρολογία», πιστεύουμε ότι δέν πρέπει νά χαθοῦμε στον λαβύρινθο τῶν έντεχνων άστρολογικῶν ὄρων. Η λύση εἶναι νά απαντήσουμε σέ ένα πρωταρχικό έρώτημα που άσφαλῶς θα σημαδέψει τήν ροή τῶν τελικῶν μας άπόψεων. Τὸ έρώτημα εἶναι: «Τί εἶναι τελικά ή Αστρολογία; Τέχνη, Έπιστήμη ή Φιλοσοφική Ένόραση?».

Αντί νά έκφράσουμε, πάνω στο θέμα αὐτό προσωπικές άπόψεις, εἶναι ένδιαφέρον νά μεταφέρουμε τήν άποψη - θέση τοῦ βαθύ γνωστή τής Έσωτερικής Αστρολογίας, και πεισμένου για τήν άποτελεσματικότητά της, Manly Hall, ὅπως τήν διατυπώνει στο πολὺ ένδιαφέρον βιβλίο τοῦ «The Philosophy of Astrology» (Η φιλοσοφία τής Αστρολογίας): «Η Αστρολογία χωρίζεται σέ δυὸ ξεχωριστές έπιστήμες: τήν έσωτερική και έξωτερική Αστρολογία. Η έσωτερική έπιστήμη τής Αστρολογίας άσχολεῖται με τὰ μυστήρια του ἴδιου του κόσμου, με τήν πνευματική, διανοητική, ήθική και φυσική χημεία τοῦ κόσμου. Αὐτὸ τὸ εἶδος τής Αστρολογίας εἶναι τὸ κλειδί για τίς μεγάλες αντίστοιχίες τής άρχαίας δοξασίας τοῦ Μακρόκοσμου και τοῦ Μικρόκοσμου. Η έσωτερική Αστρολογία εἶναι θρησκεία, στο βαθμὸ

που αποκαλύπτει την ανατομία και την ψυχολογία του Θεού. Είναι φιλοσοφία, στο βαθμό που αναλύει τη λογική της ύπαρξης και τις διανοητικές και ηθικές σχέσεις ανάμεσα στα πράγματα. Η έσωτερική Αστρολογία είναι επιστήμη στο βαθμό που αποκαλύπτει, με μαθηματική ακρίβεια, το παγκόσμιο πρότυπο της ζωής και τα μέσα με τα οποία το ανθρώπινο όν ενσωματώνεται στο πλέγμα του παγκόσμιου πρότυπου».

Σε ένα άλλο σημείο του βιβλίου του Manly Hall δίνεται η τελική θέση πάνω στο ερώτημα τί είναι Αστρολογία: «... Η Αστρολογία είναι κάτι περισσότερο από τέχνη ή επιστήμη. Είναι ένα όραμα των πραγματικοτήτων και περιλαμβάνει μια φιλοσοφική πεποίθηση σχετικά με την ουσία του κόσμου. Είναι μια θρησκεία, γιατί, από όλες τις επιστήμες, είναι η μόνη που επιχειρεί να ανακαλύψει τις πνευματικές, νοητικές και ηθικές δυνάμεις που περιέχονται μέσα στις ακτίνες ενέργειας, που κυλούν από τα πιο μακρινά μέρη του διαστήματος, δημιουργώντας, συντηρώντας και εξελίσσοντας τις μορφές με τις οποίες είναι γεμάτο το διάστημα».

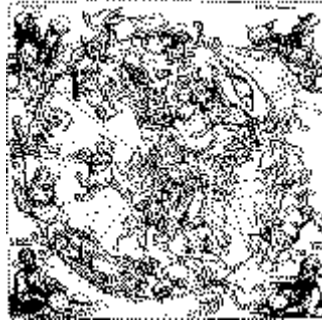
Αυτό όμως που έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον είναι η επισήμανση από τον συνεπή φιλόσοφο αστρολόγο Manly Hall ότι οι αστρολογικές θεωρίες και απόψεις δεν επιδέχονται επιστημονικής απόδειξης. Όπως αναφέρει: «... Η αστρολογία δεν μπορεί ν' αποδειχθεί επιστημονικά, παρά μόνο όταν η ίδια ή επιστήμη αποκτήσει επίγνωση των υπερφυσικών κόσμων και τις επιδράσεις τους πάνω στις τάξεις της υλικής ζωής».

Η απάντηση, λοιπόν, στο κυρίαρχο ερώτημά μας, «τί είναι η Αστρολογία» έχει δοθεί με τον πιο επίσημο τρόπο. Η Αστρολογία κύρια είναι θρησκεία και ως εκ τούτου στηρίζεται σε αρχές οι οποίες δεν μπορούν να κριθούν και να μελετηθούν μέσω της επιστημονικής έρευνας και λογικής.

Η Αστρολογία, όπως θα δούμε στη συνέχεια, στηρίζει τα δόγματά της πάνω σε ένα φιλοσοφικό - θρησκευτικό υπόβαθρο το οποίο, όπως αναπόδεικτα πιστεύει, έχει τη δυνατότητα να ερμηνεύσει φιλοσοφικά και μεταφυσικά το σύνολο των επιστημονικών φαινομένων και γεγονότων καθώς και των αναπάντητων ερωτημάτων της επιστήμης και της φιλοσοφίας.

Αποτέλεσμα όλων των προηγουμένων είναι, «οι θετικές επιστήμες να μη έχουν ουδεμία σχέση με την Αστρολογία, της οποίας οι αρχές δεν επιδέχονται επιστημονική κριτική και έρευνα». Δημιουργώντας

ὅμως μιὰ διαχωριστικὴ γραμμὴ ἀνάμεσα στὴν Ἀστρολογία καὶ τὶς θετικὲς ἐπιστῆμες πρέπει νὰ τονίσουμε ὅτι ἡ Ἀστρολογία σὰν ἀπλὴ φιλοσοφικὴ, θεολογικὴ ἢ μεταφυσικὴ ἐνόραση θὰ ἀποτελεῖ πάντα γιὰ τοὺς διανοητὲς καὶ ἐρευνητὲς τῆς ἱστορίας τῆς φιλοσοφίας, ἓνα θελκτικὸ καὶ ἐπιθυμητὸ πεδίο ἀναζήτησης.

Ἀστερισμοὶ τοῦ βόρειου ἡμισφαιρίου τοῦ οὐρανοῦ.
Ἀπὸ ξυλογραφία τοῦ A. Dürher (1515).
Rosenwald Collection, National Gallery of Art, Washington DC

2. Τὸ μοντέλο τοῦ ἀστρολογικοῦ κόσμου

Ἐχοντας ἐπισημάνει στὰ προηγούμενα ὅτι ἡ Ἀστρολογία δὲν ἀποτελεῖ ἐπιστῆμη καὶ ὅτι ἡ χρησιμοποιούμενη ἀπὸ αὐτὴν ὄρολογία, δὲν ἐκφράζει τοὺς ἀντίστοιχους ἐπιστημονικοὺς ὅρους, πού ὅλοι γνωρίζουμε, εἶναι ἐνδιαφέρον, γιὰ ἱστορικοὺς λόγους, νὰ ἀναφερθοῦμε σὲ κάποιες βασικὲς ἰδέες τοῦ μοντέλου τοῦ ἀστρολογικοῦ κόσμου. Αὐτὸ ὅμως τὸ ὁποῖο πρέπει νὰ τονίσουμε εἶναι ὅτι οἱ ἰδέες αὐτὲς δὲν τεκμηριώνονται ἐπιστημονικὰ καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν ἔχουν σχέση μετὰ τὴ σημερινὴ ἀστρονομικὴ ἢ ἐν γένει φυσικὴ ἀλήθεια.

Ἡ πρώτη ἀρχικὴ παραδοχὴ τοῦ ἀστρολογικοῦ κοσμοειδώλου εἶναι ὅτι ὁ πλανῆτης μας, ἡ Γῆ, βρίσκεται στὸ κέντρο τοῦ πλανητικοῦ μας συστήματος. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἂν καὶ σήμερα εἶναι πλέον ἀποδεδειγμένη ἡ ἀλήθεια τοῦ ἡλιοκεντρικοῦ συστήματος, ἡ Ἀστρολογία παραμένει στὴν παραδοχὴ τοῦ γεωκεντρικοῦ μοντέλου.

Γύρω ἀπὸ τὴ Γῆ, σύμφωνα μὲ τὸ γεωκεντρικὸ αὐτὸ μοντέλο, περιφέρονται οἱ πέντε γνωστοὶ στὴν ἀρχαιότητα πλανῆτες, Ἑρμῆς, Ἀφροδίτη, Ἄρης, Δίας καὶ Κρόνος καθὼς καὶ ἡ Σελήνη καὶ ὁ Ἥλιος οἱ ὁποῖοι, ἀναληθῶς βέβαια, θεωροῦνται σὰν πλανῆτες(!).

Αὐτὸ πὺν ἔχει ἐνδιαφέρον εἶναι ὅτι μὲ τὸν ὄρο Γῆ ἡ Ἀστρολογία δὲν περιγράφει τὸν πλανῆτη Γῆ, ἀλλὰ τὴ γενικὴ ἔννοια τῆς ὕλης. Τὸ

γεγονός αυτό μάς δημιουργεί το ερώτημα αν ή Αστρολογία γνωρίζει ότι από αυτήν ακριβώς την ύλη είναι δομημένοι και όλοι οι άλλοι πλανήτες καθώς ο Ήλιος και Σελήνη.

Η συνέχεια όμως είναι ακόμα πιο μπλεγμένη και άκατανόητη επιστημονικά.

Οι έπτά πλανητικές τροχιές που περιβάλλουν τη Γη στο γεωκεντρικό σύστημα, σύμφωνα με τον Manly Hall, είναι ζώνες, ή πεδία μαγνητικής ενέργειας, ενώ όλες μαζί αποτελούν την ψυχή του κόσμου (:). Η όρολογία βέβαια μαγνητισμός και ενέργεια δεν εκφράζει τα αντίστοιχα φυσικά φαινόμενα. Η σημαντικότερη όμως περιοχή του Σύμπαντος για την Αστρολογία, βρίσκεται πέραν του πλανητικού συστήματος και είναι ή μεγάλη ουράνια σφαίρα πάνω στην οποία πιστεύεται, τουλάχιστον θεωρητικά, ότι βρίσκονται οι άπλανεις αστέρες.

Ένδιαφέρον όμως είναι να αναφερθεί ότι, τα ουράνια σώματα χωρίζονται σε τρεις γενικές κατηγορίες, τη Γη, τους πλανήτες και τους άπλανεις. Οι τρεις αυτές ομάδες αντικειμένων, σύμφωνα με την έσωτερική Αστρολογία, αποτελούν τις κύριες πηγές της καθαρής πνευματικής ενέργειας(:) της φύσης και εκφράζουν τις τρεις εκδηλώσεις της Υπέριστης Θεότητας, οι όποιες είναι:

α) Το πνεύμα, που εκφράζεται από την πνευματική ενέργεια των άπλανων.

β) Η ψυχή των πραγμάτων, που εκφράζεται από τη δυναμική των πλανητών, και τέλος

γ) Το σώμα όλων των πραγμάτων που εκφράζεται από τη Γη, νοούμενης σαν ύλης.

Η γενική αντίληψη της σύνδεσης όλων αυτών των ιδεών εκφράζεται στο έπομένο διάγραμμα:

Υπέριστη Θεότης

άπλανεις	πλανήτες	Γη - ύλη
Πνεύμα συνείδηση θέληση	ψυχή διάνοια σοφία	σώμα δύναμη δράση

Ἡ διάσταση μέσα στην οποία ἐκδηλώνονται οἱ τρεῖς ἐκφράσεις τῆς ὑπέρτατης θεότητας ὀνομάζεται ἀπὸ τὴν ἐσωτερικὴ Ἀστρολογία «Κόσμος».

Τὸ ἀστρολογικὸ συμπέρασμα ὄλων τῶν προηγουμένων εἶναι ὅτι «ὁ ἄνθρωπος ποῦ ζεῖ πάνω στὴ Γῆ γίνεται δέκτης τριῶν εἰδῶν ἐνέργειας(;) : Πνευματικῆς ἐνέργειας, ἀπὸ τοὺς ἀπλανεῖς, φυσικῆς ἐνέργειας ποῦ ἀντανακλᾶται ἀπὸ τοὺς πλανῆτες καὶ στοιχειακῆς ἐνέργειας ἢ ὁποῖα πηγάζει ἀπὸ τὴ Γῆ. Ὅσον ἄφορα τὴν ἐνέργεια ποῦ πηγάζει ἀπὸ τὴ Γῆ καὶ τὸν κοντινὸ τῆς ἐξωτερικὸ χῶρο ἢ Ἀστρολογία ἔχει ἄποψη. «Ἡ σύσταση τῆς Γῆς ἀποτελεῖται ἀπὸ ἑπτὰ ἠλεκτρισμένες ζῶνες(;) , ποῦ ἢ μία καλύπτει τὴν ἄλλη μὲ τὴ μορφή τῶν ὁμόκεντρων στρωμάτων. Αὐτὲς οἱ ὁμόκεντρες ζῶνες κατὰ κάποιον ἀδιευκρίνιστο τρόπο μεταφέρουν ἐνέργειες ἀντίστοιχες μὲ ἐκεῖνες ποῦ φέρουν οἱ ἐνεργειακὲς τροχιῆς τῶν πλανητῶν».

Απὸ τὴν ἐπιφάνεια τῆς Γῆς καὶ πρὸς τὰ ἔξω, ὑπάρχουν ἑπτὰ μαγνητικοί(;) δακτύλιοι, τῶν ὁποίων οἱ ἐνέργειες ἀντιστοιχοῦν καὶ αὐτὲς, κατὰ τρόπον ἄγνωστο, στὶς ἐνέργειες τῶν πλανητικῶν τροχιῶν.

Στὴν προσπάθειά τῆς ἢ Ἀστρολογία νὰ περιγράψει τὰ δομικὰ συστατικά του Σύμπαντος, καταφεύγει σὲ ἀπόψεις ξεπερασμένες ποῦ προσεγγίζουν ἐκεῖνες τῶν φυσικῶν φιλοσόφων τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδας. Σύμφωνα μὲ τὴν Ἀστρολογία, τὸ Σύμπαν εἶναι δομημένο ἀπὸ πέντε (5) βασικὰ συστατικά, τὴ Γῆ (ὑλὴ), τὸ νερό, τὸ πῦρ, τὸν ἀέρα καὶ τὸν αἰθέρα, μιὰ οὐσία ποῦ ἐμποτίζει ἀόρατα καὶ συντηρεῖ ὅλα τὰ ἄλλα στοιχεῖα(;).

Τὸ ζωϊκὸ βασίλειο, σύμφωνα μ' αὐτὲς τὶς ἀπόψεις, δημιουργεῖται ἀπὸ τὴ σύνδεση γῆς, νεροῦ καὶ πυρός, ἐνῶ ὁ ἄνθρωπος ἀποτελεῖται ἀπὸ γῆ, νερό, πῦρ καὶ ἀέρα.

Τὰ προηγούμενα στοιχεῖα εἶναι οἱ φορεῖς τῶν διαφόρων δυνάμεων(;) οἱ ὁποῖες ἐκπορεύονται ἀπὸ τ' ἄστρα καὶ καθορίζονται ἀπὸ τοὺς πλανῆτες. Τὰ στοιχεῖα εἶναι οἱ ἀποθήκες τῆς ἐξαρτημένης ζωτικότητας(;) καὶ ὡς ἐκ τούτου σύμφωνα μὲ τὴν ἐσωτερικὴ Ἀστρολογία, κάθε στοιχεῖο παρέχει κάποια ἠθικὴ ἢ νοητικὴ δύναμη πάνω στοὺς ὀργανισμούς, τῶν ὁποίων ἀποτελεῖ συστατικὸ μέλος.

Τὸ ἐνδιαφέρον εἶναι ὅτι ἢ Ἀστρολογία ἀποδέχεται(;) ὅτι κάθε πλανήτης ἔχει μιὰ ἐνεργειακὴ συγγένεια(;) μὲ κάποιο στοιχεῖο.

Ἡ συγγένεια αὐτὴ περιγράφεται στὸν πιὸ κάτω πίνακα:

Κρόνος = Γῆ	Άρης = Πῦρ
Άφροδίτη = Νερό	Σελήνη = Νερό
Δίας = Αέρας	Ήλιος = Αιθέρας
Έρμῆς = Αέρας	

Όσον ἀφορᾶ στοὺς ζωδιακοὺς ἀστερισμοὺς γιὰ τοὺς ὁποίους τόσοσ λόγος γίνεται στὶς ἡμέρες μας, ἡ Ἀστρολογία πιστεύει ὅτι ἀπὸ τὶς περιοχὲς αὐτὲς ἐκπορεύονται κοσμικὲς δυνάμεις(;) οἱ ὁποῖες ἐπηρεάζουν τὴ ζωὴ τῶν πλασμάτων τοῦ κόσμου. Προσοχὴ ὅμως, οἱ ζωδιακοὶ ἀστερισμοὶ ἢ τὰ ζῳδία ὅπως τὰ ὀνομάζουν σήμερα, δὲν εἶναι οἱ «πηγὲς τῶν κοσμικῶν δυνάμεων, ἀλλὰ πόρτες» μέσῳ τῶν ὁποίων συγκεκριμενοποιοῦνται ἐντὸς τοῦ κόσμου μας δυνάμεις, ἐκπορευόμενες ἀπὸ ἄλλες διαστάσεις, ἀόρατες ἀπὸ ἐμᾶς.

Γιὰ τὴν ἱστορία ἀναφέρουμε ὅτι σύμφωνα μὲ τὸν ἀποκρυφισμό, ὁ ὁποῖος πλέον ἔχει συνδεθεῖ στενὰ μὲ τὴν Ἀστρολογία, ὅλη ἡ δημιουργία ἀποτελεῖται ἀπὸ 13 διαστάσεις. Οἱ ἕξι ἐξωτερικὲς εἶναι ὑλικὲς καὶ κυβερνῶνται ἀπὸ τὸν Διάβολο - Μπελιάλ, τὸν ἐκπεπτωκότα ἀρχάγγελο Ἰλώτα(;). Στὴν 7η διάσταση ἀρχίζει νὰ ἐκδηλώνεται ἡ ψυχὴ. Στὶς ὁ ἐσωτερικὲς διαστάσεις κυριαρχεῖ ἡ ἱεραρχία τῶν λευκῶν ἀρχαγγέλων, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν ἀρχάγγελο Μιχαήλ.

Άστερισμοὶ τοῦ νότιου ἡμισφαιρίου τοῦ οὐρανοῦ.
 Ἀπὸ ξυλογραφία τοῦ A. Durher (1515).
 Rosenwald Collection, National Gallery of Art, Washington DC

Έπανερχόμενοι στὶς ἀστρολογικὲς θεωρίες περὶ ζῳδίων, παρατηροῦμε ὅτι αὐτὰ πιστεύεται πὼς εἶναι χῶροι εἰσόδου ἐνέργειας(;) ἢ ὁποῖα συσχετίζεται μὲ τὴ φύση τῶν στοιχείων ποὺ δημιουργοῦν τὸν κόσμο. Ἡ ἀντιστοιχίση εἶναι ἢ πιὸ κάτω:

κρίος λέων τοξότης	}	πῦρ
--------------------------	---	-----

καρκίνος σκορπιός ιχθύες	}	νερό
--------------------------------	---	------

δίδυμοι ζυγός ύδροχόος	}	ἀέρας
------------------------------	---	-------

ταῦρος παρθένος αἰγόκερως	}	γῆ
---------------------------------	---	----

Ὁ αἰθέρας δὲν ἀναφέρεται ἐφόσον «μπαίνει» ἀπὸ ὅλα τὰ ζῳδία ἰσόποσα.

Ἐτσι ἡ Ἀστρολογία πιστεύει ὅτι ὅταν κάποιος πλανήτης προβάλλεται στὴν οὐράνια σφαῖρα πάνω σὲ ζῳδίο τοῦ δικοῦ του στοιχείου, οἱ ἀντίστοιχες ἐνέργειες ἐκφράζονται πιὸ θετικά.

Ὅπως γίνεται σαφές, ἓνα συμπαντικὸ μοντέλο, σὰν αὐτὸ ποὺ περιγράψαμε προηγουμένως, δὲν ἐμπίπτει στὴ μελέτη καὶ τὴν ἔρευνα τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν, ἀλλὰ ἀποτελεῖ ἓνα θεολογικὸ ἢ μεταφυσικὸ κοσμοεἶδωλο, τὸ ὁποῖο μόνο ἡ θεολογία καὶ ἡ φιλοσοφία μποροῦν νὰ ἀνιχνεύσουν.

Γιὰ νὰ γίνει ὅμως κατανοητὴ ἡ θεολογικὴ καὶ ὄχι ἡ ἀστρονομικὴ συγκρότηση ἑνὸς τέτοιου Σύμπαντος, εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ συνεχίσουμε τὴν ἀφήγησή μας.

Ὅπως ὅλοι πιστεύουμε ὅτι γνωρίζουμε, ἡ Ἀστρολογία, ὅπως τὴν ἀντιμετωπίζουμε σήμερα μέσα ἀπὸ τὰ περιοδικὰ καὶ τὰ σχετικὰ βιβλία, ἀποδέχεται τὴν ὑπαρξὴ ἑνὸς ζῳδιακοῦ κύκλου. Πάνω σ' αὐτὸν εἶναι τοποθετημένοι οἱ ζῳδιακοὶ ἀστερισμοί, ἡ θέση τῶν ὁποίων κατὰ τὴ στιγμὴ τῆς γέννησης τῶν ἀνθρώπων, χαρακτηρίζει καὶ σημαδεύει σὲ ἓνα ποσοστὸ, σύμφωνα μὲ τὶς ἀπόψεις τῆς Ἀστρολογίας, τὴ φυσιογνωμία καὶ τὶς δυνατότητές τους.

Αὐτὸ ὅμως ποὺ ὅλοι νομίζουμε ὅτι γνωρίζουμε δὲν εἶναι ἀκριβές. Σύμφωνα μὲ τὴν ἐσωτερικὴ Ἀστρολογία, ὑπάρχουν δυὸ ἐπάλληλοι ζῳδιακοὶ κύκλοι, πέραν τοῦ γνωστοῦ μας κύκλου ποὺ βρίσκεται ἀπὸ στερέωμα.

Ὁ πρῶτος ἀπὸ τοὺς ἄγνωστους ζῳδιακοὺς κύκλους ἀντιστοιχεῖ, κατὰ τὴν Ἀστρολογία, στὴν πρώτη δύναμη τῆς θεότητας(;) καὶ εἶναι ἡ πηγὴ ὅλων τῶν ἐνεργειῶν ποὺ ἐκδηλώνονται μέσῳ τῆς διαδικασίας τῆς δημιουργίας. Ὁ δεύτερος ἀντιστοιχεῖ στὸν κόσμο τῆς διάνοιας καὶ τοῦ πνεύματος.

Φθάνοντας ὅμως, ἔστω καὶ ἐν συντομίᾳ, στὸ τέλος τῆς περιγραφῆς τοῦ ἀστρολογικοῦ κοσμοεἶδωλου, θέλουμε ν' ἀπαντήσουμε σὲ μιὰ βασικὴ ἐρώτηση, ποὺ ὅλοι μας κατὰ καιροὺς ἔχουμε διατυπώσει: Μὲ

ποιόν τελικὰ τρόπο πιστεύει ἡ Ἀστρολογία, ὅτι ἐπιδροῦν τ' ἄστρα καὶ οἱ πλανῆτες στὴ διαμόρφωση τῆς προσωπικότητας ἢ τοῦ μέλλοντος τοῦ ἀνθρώπου;

Συνοπτικὰ ἀναφέρουμε ὅτι σύμφωνα μὲ ὅλα τὰ προηγούμενα, ἡ Γῆ κατὰ τὴν Ἀστρολογία περιβάλλεται ἀπὸ τὶς ὁμόκεντρες ἐνεργειακὲς σφαῖρες τῶν πλανητῶν, πού καλύπτουν τὴ Γῆ σὰν ἐπάλληλα κουκούλια. Κάθε ἐνεργειακὴ σφαῖρα λέγεται ὅτι κατοικεῖται ἀπὸ πνευματικὰ ὄντα καὶ ὅτι κυβερνιέται ἀπὸ ἕναν πλανήτη στὸ μέτρο πού ἡ ἐνέργειά του ἐκφράζει κάποιον μὲλος τῆς πνευματικῆς ἱεραρχίας, πού πιὸ λαϊκὰ ὀνομαζόταν ἄγγελος ἢ ἀρχάγγελος.

Ἐνα πνεῦμα, προκειμένου νὰ ἐνσαρκωθεῖ σὰν ἄνθρωπος πάνω στὸν πλανήτη Γῆ, περνάει μέσα ἀπὸ ὅλες αὐτὲς τὶς ἐνεργειακὲς σφαῖρες, ῥουφώντας τὶς πνευματικὲς δυνάμεις πού ἔχουν σχέση μὲ τὸν ἀντίστοιχο πλανήτη. Τὸ τελευταῖο στάδιο αὐτῆς τῆς καθόδου ἦταν τὸ πέρασμα μέσῳ τῆς σφαίρας τῆς Σελήνης πού βρισκόταν κάτω ἀπὸ τὴν καθοδήγηση τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ!

Τὸ μεγάλο ἐρώτημα

Πρὶν κλείσουμε ὅμως τὸν μικρὸ κύκλο τῶν σκέψεών μας πάνω στὸ μεγάλο θέμα τῆς Ἀστρολογίας, θὰ θέλαμε νὰ ἐκφράσουμε τὴν προσωπική μας ἄποψη πάνω σὲ ἕνα τελευταῖο μεγάλο καὶ βασανιστικὸ ἐρώτημα:

«Ἐφόσον εἶναι πασιφανὴς ἢ μὴ ἐπιστημονικὴ φύση τῆς Ἀστρολογίας καὶ τόσο προφανὴς ἢ προσπάθεια τῆς θεολογικῆς τῆς συγκρότησης, γιατί ἀυξάνει συνεχῶς τὸ ἀκροατήριό της, μεταξὺ τῶν «θρησκευόμενων» ἀνθρώπων ἢ ἐκείνων πού σωστὰ ἢ ὄχι ἀναζητοῦν τὴ λυτρωτικὴ ἀπόδειξη καὶ τεκμηρίωση τῆς ὑπέρλογης θεϊκῆς δυνάμεως;».

Εὐκόλες ἀπαντήσεις στὸ ἐρώτημα αὐτὸ ἔχουν δοθεῖ πολλές, ὅπως ἡ κακὴ ἀντιμετώπιση τοῦ θέματος ἀπὸ τὰ Μέσα Μαζικῆς Ἐνημέρωσης, ἢ ἀφέλεια κάποιων συναθρώπων μας ἢ ἀκόμα ἢ περίεργη καὶ ἀνεξήγητη ἔλξη, πού ἀσκεῖ τὸ μυστήριον καὶ τὸ ἀγνωστο. Πέρα ὅμως ἀπὸ τὰ προηγούμενα, δευτερογενῆ καὶ ἐπουσιώδη αἰτία, ἀναδύεται ἕνα τεράστιο κοινωνικὸ δεδομένο, ἄξιο προσοχῆς.

Ὅπως μπορούμε νὰ διαπιστώσουμε, ἡ Ἀστρολογία, ὅπως καὶ μιὰ σειρὰ ἀπόκρυφων καὶ μαγικῶν τεχνῶν μεσαιωνικῆς προέλευσης, βρῖσκουν εὐφορο ἔδαφος σὲ κοινωνίες πού δὲν ἔχουν τὴ δυνατότητα νὰ δημιουργήσουν στὰ μέλη τοὺς τὴν αἴσθηση μιᾶς κοινωνικῆς,

φυσικῆς, ψυχικῆς καὶ συναισθηματικῆς ἀσφάλειας. Οἱ πολίτες αὐτῶν τῶν κοινωνιῶν, βιώνοντας τὸ φόβο καὶ τὸ δέος τοῦ σωματικοῦ καὶ ψυχικοῦ τοῦς «αὐριο», ἀναζητοῦν τὴ γαλήνη καὶ τὴ στήριξη δυνάμεων ἀνώτερων τῆς κοινωνίας καὶ τῶν ἀνθρώπων.

Λόγω τοῦ προηγούμενου γεγονότος, ἀναφερόμενοι εἰδικότερα στὴν «πολιτισμένη» Δύση, κατὰ τὴ διάρκεια εἰρηνικῶν περιόδων ὑλικῆς εὐμάρειας, ὅπου οἱ ἄνθρωποι ἔχουν τὴν ψευδαίσθηση μιᾶς κοινωνικῆς, βιολογικῆς καὶ ψυχικῆς ἀσφάλειας, οἱ Ἐκκλησίες ὅλων τῶν θρησκειῶν καὶ δογμάτων ἀποψιλώνονται ἀπὸ ἀρκετοὺς πιστοὺς. Ὁμοίως «ἀναδουλειές» παρουσιάζει τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀστρολόγου.

Αντίθετα, σὲ περιόδους κοινωνικῶν ἢ ἰδεολογικῶν κρίσεων, ὅταν ἡ ἀνθρώπινη ἀνασφάλεια καὶ τὸ δέος τοῦ ἀνθρώπινου «αὐριο» γιγαντώνεται, οἱ ἄνθρωποι ἐπιστρέφουν στὸ Θεὸ ἀλλὰ ἀρκετοὶ καὶ στὴν Ἀστρολογία.

Μετὰ ὅλα τὰ προηγούμενα, νομίζουμε ὅτι εἶναι σαφές τὸ γιατί κατὰ τὴν περίοδο πού διανύουμε, ἢ ὅποια χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴν ταχύτατη καὶ ἐπώδυνη κατάρρευση κοινωνιῶν καὶ ἰδεῶν, πολλοὶ ἄνθρωποι ἀναζητοῦν ἐκ νέου τὴ χαμένη αἴσθηση τῆς ἀσφάλειάς τους, στὴν ψευδαίσθηση καὶ τοὺς μύθους τῶν μαγικῶν καὶ ὑπέρογων δυνατοτήτων τῆς Ἀστρολογίας καὶ τοῦ Ἀποκρυφισμοῦ.

Ὁμοίως, θὰ πρέπει νὰ ἀναγνωρίσουμε τὴν ἐπιστροφή τοῦ μεγάλου μέρους τῆς κοινωνίας στὴν ἀσφαλὴ καὶ δοκιμασμένη ἀγκαλιὰ τῆς προγονικῆς Ὁρθόδοξης Πίστης.

<p>ΑΣΤΡΟΛΟΓΟΣ-ΜΕΝΤΙΟΥΜ- ΠΑΡΑ-ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΩ ΜΕ ΑΠΟΛΥΤΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΗΝ ΚΑΚΟΤΥΧΙΑ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ, ΤΟ ΓΑΜΟ ΣΤΟΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟ ΤΟΜΕΑ ΛΥΣΙΜΟ ΜΑΓΕΙΑΣ - ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΑΠΟ ΜΑΓΕΙΑ ΕΠΑΝΑΦΟΡΑ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΔΕΧΟΜΑΙ ΚΑΙ ΜΕ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ...</p>	<p>ΑΣΤΡΟΛΟΓΟΣ ΜΕΝΤΙΟΥΜ ΕΜΦΥΤΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ψυχικῶν ερευνῶν καὶ ΤΗΛΕΠΑΘΗΤΙΚΩΝ φαινομένων. ΠΟΛΥΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ, πολυχρονῆ πείρα στο ΝΑΪΡΟΜΠΙ. ΠΡΟΣΟΧΗ, ΑΛΑΝΘΑΣΤΗ, ΥΠΕΥΘΥΝΗ. Επιτυχία 100% σε χρόνο ρεκόρ. Επαναφορά προσώπων, λύσιμο ΜΑΓΕΙΑΣ. Αισθηματικά, επαγγελματικά, ΔΥΝΑΜΙΚΕΣ υποβολές φυλακτὰ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ. Αλληλογραφία Επαρχία - Εξωτερικό. Δέχομαι καὶ Σαββατοκύριακα. Τηλ. ...</p>	<p>ΑΣΤΡΟΛΟΓΟΣ - μέντιουμ ἀπὸ Ανατολή. Πνευματομαντεία, ψυχοερευνητής, πνευματοθεραπευτής, Μοναδικός στην Ελλάδα στο διάβασμα στη φλόγα των κεριῶν. Τελούμε τελετές λεκτικῆς μαγείας των κεριῶν, για γρήγορη επαναφορά προσώπων καὶ λύσιμο μαγείας. Ἀνοίγμα ζωδιακοῦ κύκλου των πνευμάτων του Σαββάτου 12-4 μεσάνυχτα με το μαχαίρι της Τέχνης, Αιγυπτιακά ερωτικά φίλτρα. Φυλακτὰ πολὺ ισχυρά. Διαθέτουμε το γνήσιο κοκαλάκι της νυχτερίδας ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο πιασμένο με ἐπτάκοπο καλάμι με μαύρο πανί. Αμοιβὴ μετὰ τὴν ἐπιτυχία. Δεν ασχολούμεθα με μαύρη καὶ λευκὴ μαγεία, ΤΗΛ. ...</p>
---	---	--

Από τις «Μικρές Αγγελίες» τοῦ ἡμερησίου Τύπου:
Αστρολογία - φυλακτὰ - μαγεία - ἐρωτικά φίλτρα -
κοκκαλάκια τῆς νυκτερίδας - ἐπτάκοπο καλάμι.
Ἅλα μαζί και μπερδεμένα. Ἡ Αστρολογία και ὁ
Ἀποκρυφισμὸς ἀποτελοῦν πλέον ἔννοιες συνώνυμες.
Ἡ ἔλεια τοῦ λαοῦ πηγὴ κέρδους γιὰ κάποιους,
ποῦ θέλουν νὰ ὀνομάζονται αὐτάρεσκα «ἐπιστήμονες».

Μιὰ προσωπικὴ ἔκκληση

Ἄν και πρὸς τὸ παρὸν αὐτὰ ποῦ ἦταν νὰ ποῦμε γιὰ τὴν Αστρολογία ἐλέχθησαν, θέλουμε νὰ μᾶς ἐπιτραπεῖ νὰ ἀπευθύνουμε μιὰ προσωπικὴ ἔκκληση σὲ δυὸ μεγάλες κατηγορίες ἀνθρώπων ποῦ ἀσχολοῦνται μὲ τὴν Αστρολογία και τὸν Ἀποκρυφισμὸ.

Ἀρχικὰ θέλουμε ν' ἀπευθυνθοῦμε σ' ἐκείνους τοὺς καταρτισμένους ἐπιστημονικὰ μελετητές, τοὺς ἔτοιμους νὰ ξεπεράσουν λογικὲς ἀρχές και ἐπιστημονικὰ δόγματα. Ἐκείνους ποῦ μέσα στὰ σκοτεινὰ μονοπάτια τῆς Αστρολογίας και τοῦ Ἀποκρυφισμοῦ ἀναζητοῦν τὸ φῶς νέων γνώσεων πάνω στὰ πεδία τοῦ φυσικοῦ και ψυχικοῦ κόσμου.

Συνοδοιπόρε ἐρευνητῆ, τὸ γνωρίζουμε ὅτι πολὺ δύσκολα θὰ παγιδευτεῖς σὲ ψευδεῖς παραδείσους ἀναπόδεικτων ἐπιστημονικά, ψυχικῶν ἢ φυσικῶν φαινομένων.

Πιστεύοντας βαθειὰ στὴν ἀλήθεια τῆς ἀρχῆς «ἐρεῦνα και πίστευε», ἀργὰ ἢ γρήγορα ἔχεις ἐλπίδες νὰ ὀδηγηθεῖς στὴν ἀλήθεια τοῦ κόσμου σου, μόνο ἂν κατανοήσεις τὴν περιορισμένη φύση τοῦ ἀνθρώπινου μυαλοῦ, τὴν ἀπεραντοσύνη τῆς γνώσης, ἀλλὰ και τὴ γαλήνη ποῦ προσφέρει ἡ μυστικὴ δύναμη τῆς ἀποδοχῆς τῆς ὑπέροχης ὑπαρξῆς τοῦ Θεοῦ.

Και κάτι ἀκόμα. Ποτὲ μὴν ἐκβιάζεις, φίλε μας, τὸν ἐρχομὸ τῆς γνώσης. Ποτὲ μὴ τὴν κυνηγᾷς μὲ τὴν αἴσθησι τοῦ κατακτητῆ. Ἡ γνώση δὲν κατακτιέται. Συμφιλιώνεται μόνο μαζί σου και σοῦ ἀποκαλύπτει τὶς ἀπόκρυφες πτυχές της, μόνο ὅταν εἶναι σίγουρη

πώς δὲν θὰ τὴν ἐκμεταλλευτεῖς, πὼς δὲν θὰ σταθεῖς καιροσκόπος καὶ φιλόδοξος τρυγητῆς της. Μάζευέ την κομμάτι - κομμάτι μὲ ἀγάπη καὶ πάθος. Μὴ παραπετᾶς καὶ μὴν ἀγνοεῖς τὰ κομμάτια της, πὸν σήμερα δὲν καταλαβαίνεις τὴν ἀξία τους, τὰ κομμάτια πὸν δὲν σὲ συμφέρει νὰ τὰ βρεῖς καὶ γι' αὐτὸ τὰ προσπερνᾶς κάνοντας πὼς δὲν τ' ἀναγνωρίζεις. Μὴ βιάζεσαι, περπατώντας τὰ μοναχικὰ μονοπάτια τῆς ἀπόλυτης γνώσης. Μὴ δειλιάζοντας μπροστὰ σὲ τὶς ἀνθρώπινες ἀδυναμίες καὶ πόνους, ὁ χρόνος τῆς ἄσκησης κάποτε θὰ συμπληρωθεῖ καὶ τότε μέσα σὲ μιὰ καὶ μόνη στιγμή, θὰ νιώσεις νὰ κατακλύζει κάθε πόρο τῆς φθαρτῆς σου ὑπαρξης, ἢ δύναμη τῆς αἰώνιας ἔνωσης σου μὲ τὴν ὑπέρτατη γνώση τοῦ Θεοῦ - Δημιουργοῦ σου. Τὰ κομματάκια τῆς γνώσης πὸν μὲ τόση ἀγάπη καὶ ὑπομονή θὰ ἔχεις μαζέψει διασχίζοντας τὸν ἔρημο κόσμος σου, θὰ ἔχουν βρεῖ τὴ σωστή τους θέση στὸ πᾶζλ τῆς ψυχῆς σου. Τότε, τὸ σῶμα σου, οἱ περιορισμένες δυνατότητες τῶν αἰσθήσεων σου, δὲν θὰ εἶναι πιά ἢ πηγὴ τῆς ἀδυναμίας σου νὰ ταξιδέψεις πρὸς τὴ γνώση τοῦ κόσμου, παρὰ ἢ εὐτυχισμένη δυνατότητα πὸν σου ἔχει δοθεῖ, νὰ μπορεῖς νὰ βιώσεις ἀξιοθαύμαστες ἐκδηλώσεις τῆς ψυχῆς σου.

Τέλος θέλουμε ν' ἀπευθυνθοῦμε σ' ἐκείνους πὸν ἀναζητοῦν στὴν Ἀστρολογία τὴ γαλήνη καὶ ἀσφάλεια πὸν τοὺς ἀρνεῖται ἢ κλονισμένη κοινωνία μας. Ἀκόμα, στοὺς ἀκατάρτιστους ἐπιστημονικὰ μελετητές, οἱ ὁποῖοι τὶς περισσότερες φορὲς περιστσιακὰ ἀσχολοῦνταν μὲ θέματα Ἀστρολογίας καὶ Ἀποκρυφισμοῦ. Σ' ὅλους αὐτοὺς θέλουμε νὰ ὑπενθυμίσουμε τὸ πόσο εὐκόλο εἶναι νὰ ἐξαπατηθοῦν ἢ σὲ χειρότερες περιπτώσεις νὰ χάσουν μέσα στὸν σχηματιζόμενο ἴσθμὸ τοῦ ὑπερλόγου ἀποκρυφιστικοῦ δέους, τὴν ψυχικὴ καὶ συναισθηματικὴ ἰσορροπία πὸν τοὺς ἔχει ἀπομείνει.

Φίλε μας, κατανοοῦμε τὴν κοινωνικὴ, ψυχικὴ καὶ συναισθηματικὴ ἀναγκαιότητα πὸν σὲ ὀδηγεῖ στὰ σκοτεινὰ μονοπάτια πὸν διάλεξες. Γνώριζε ὅμως ὅτι κανεὶς δὲν πρέπει νὰ παίζει μὲ τὴ φωτιά, ἂν δὲν γνωρίζει αὐτὸς ὁ ἴδιος πὼς νὰ τὴ σβήνει.

Μὴ ἀναζητᾶς τὴ λύση τῶν προβλημάτων σου στὰ πλαίσια μιᾶς φυσικῆς γνώσης πὸν δὲν μπορεῖς νὰ κατανοήσεις!

Ἦπάρχει, ἐκτὸς τῆς γνώσης, κι ἓνας ἄλλος πιὸ σίγουρος δρόμος πὸν ὀδηγεῖ στὴ λύτρωση. Ὁ δρόμος τῆς πίστεως στὸ Θεό.

Ἦ ψυχικὴ καὶ συναισθηματικὴ ἀσφάλεια καὶ γαλήνη πὸν ἀναζητοῦμε ἀπεγνωσμένα, δὲν βρῖσκεται χαμένη μέσα στὴν ἄκριτη

ἀποδοχή τῆς μαντείας τῶν μακρινῶν ἄστρον καὶ τοῦ ἀπόμακρου
ζωδιακοῦ τῶν σκοταδιστῶν τοῦ Μεσαίωνα!

Τὸν ἀναζητούμενο χαμένο παράδεισο τῆς παιδικῆς μας ἀθωότητος,
μποροῦμε νὰ τὸν ἀνακαλύψουμε πολὺ κοντὰ μας, βαθειὰ μέσα μας,
ἂν ἀκολουθήσουμε τὸν δρόμο τῆς ἀναζήτησης τῆς πίστεως πρὸς τὸν
Θεὸ πὸν ὑπάρχει μέσα καὶ γύρω μας. Τὴν πίστη αὐτὴ πὸν μποροῦμε
ν' ἀντλήσουμε μονάχα ἀπὸ Αὐτὸν καὶ μόνο μέσῳ Αὐτοῦ!

